

KONYA-TAŞKENT

Çetmi

nin

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Yaz 2016 | Yıl: 18 Sayı: 74

PROGRAM

Hüseyin Alp Özel'in sunumuyla...

1. GÜN: 14 EYLÜL 2016 ÇARŞAMBA

Sinevizyon Gösterisi

ÇETMİ İLKOKUL VE ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN GÖSTERİLERİ

Sema

Mehteran

Folklor

MAHALLİ SANATÇILAR KONSERİ

Seçen Müzik (Mehmet Seçen, Mustafa Seçen)

Mehmet Güven

Ceylani karaduman

ŞİİR DİNLETİSİ

Niğmetullah Uçar

Halis Yazıcı

YÖRESEL CANLARDIRMA VE SKEÇLER

Nurettin Özel ve ekibi

2. GÜN: 15 EYLÜL 2016 PERŞEMBE

Sıla Yemeği

Tanışma ve konuşmalar

Sami Çelik konseri

Kapanış

ÇETMİ, TAŞKENT/ KONYA

22 ÇETMİLİLER

SEVGİ, DOSTLUK VE HOŞGÖRÜ GÜNÜ

22. Çetmililer Sevgi, Dostluk ve Hoşgörü Günümüzü Onurlandırmanızı Dileğim.

Abdurrahman ÖNDER

Çetmililer Vakfı Başkanı

VAKFIMIZDAN BURS ALAN VE ALMAK İSTEYEN ÖĞRENCİLERİN DİKKATİNE!

1- Vakfımız bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da Çetmili öğrencilerimize burs vermeye devam edecektir.

2- Çetmili veya Çetmi kökenli deyinse, anası-babası Çetmili ya da ikisinden birisi Çetmili şeklinde anlaşılmalıdır.

3- Vakfımız 2016-2017 eğitim ve öğretim yılında burs için müracaat eden her Çetmiliye değil de ihtiyaç sahibi Çetmililere burs verecektir.

4- Vakfımız tarafından bundan böyle başarıyı teşvik edici ve ödüllendiren burslar verilecektir. Bu bağlamda 2016-2017 öğretim yılı başlarken **ÖSYM** sınavında sıralamada

a) İlk bine giren öğrencilerimize 500 TL/ay,

b) 1001-10.000 arasında yer alan öğrencilerimize 400 TL/ay

c) 10.001-20.000 arasında yer alan öğrencilerimize 300 TL/ay

d) 20.001-30.000 arasında yer alan öğrencilerimize 250 TL/ay, istediği üniversitenin lisans eğitimi veren fakültelerine giren öğrencilerimize eğitimleri süresince vakfımızın denetimine açık olmak kaydı ile burs vermeyi kabul ve taahhüt eder.

e) Sıralamada 30.000'den sonra gelen öğrencilerimizden lisans seviyesinde eğitim alanlar da her sene Ekim-Haziran ayları arasında 150/ay burs alır.

f) Önlisans seviyesinde eğitim alan öğrencilerimize vakfımız bundan sonra burs vermeyecektir.

VAKIF YÖNETİM KURULU

ÜÇ AYLIK YEREL SÜRELİ YAYIN
Çetmililer

Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma
Vakfı Adına Sahibi ve Yazı İşleri
Müdürü

ABDURRAHMAN ÖNDER
0532 354 07 54

Genel Yayın Yönetimi

Kerim BOZDAĞ
Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU

Dr. Ali ÖZEL
Şükrü KARACA
Mehmet BALCI
Nurettin ÖZEL
Niğmetullah UÇAR
Şeref ÇİLEK
Hasan Ali POLAT

TEMSİLCİLER

Çetmi | Mehmet SEÇEN
Anamur | Abdullah KASAP
Karaman | M. Akif AKKOCA
Antalya | Yakup YAZICI
İzmir | Ali TOPKARA
İstanbul | Mustafa GÜÇLÜ
Bursa | Ömer KOÇ
Fransa | Hüseyin SOLMAZ
88 Fransa | Ahmet SEMERCİ

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ - 0539 232 04 42
Hüseyin Alp ÖZEL - 0536 582 87 17
e-posta
kerim.bozdog@gmail.com
halbozel@hotmail.com
Dergide yayımlanan fotoğraflar
Kerim Bozdağ ve H. Alp Özel'e aittir.

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası
Türkiye Finans
Aziziye Şubesi IBAN:
TR74 0020 6002 2802 5382 6100 01

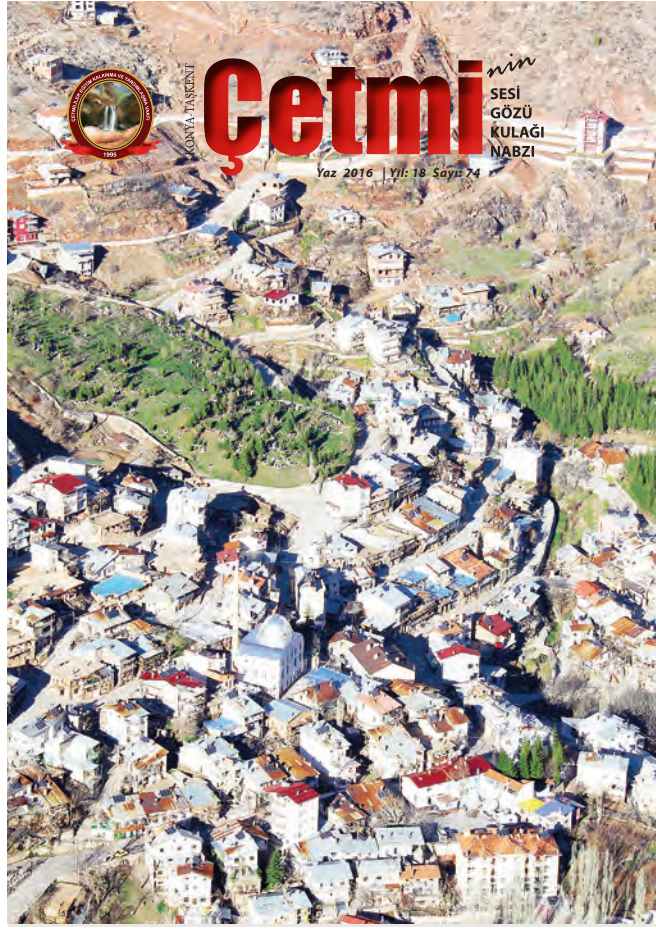
ADRES

Çaybaşı Mh. Karaman Cd. Mesnevi
Konutları No: 88/106 (Akyurt Market
Üzeri) Meram - KONYA
cetmililer_vakfi@hotmail.com
konya.cetmililer.vakfi@gmail.com
Tel: 0332. 351 26 67

TASARIM - BASKI

ÇİMKE

BASIM YAYIN YAPIM REKLAM
VE TURİZM HİZM. LTD. ŞTİ.
Yeni Matbaacılar Sitesi
10453. Sk. No: 25
Karatay - KONYA
0332 342 52 82
BASKI TARİHİ
Eylül 2016

içindekiler

Başlarken		Hakikat Gençliği	
Abdurahman ÖNDER	2	Ömer KARADENİZ	24
Çetmi'nin Sesi'nden		Bir Çınar Daha Göçtü	
Hüseyin Alp ÖZEL	4	Hulusi BOZ	27
Süleyman Fethi Bey		Rahmet Ola - Abdullah Cengiz	
Şükrü KARACA	6	Niğmetullah UÇAR	29
Firasat		Taşkent'ten Haberler	
Şeref Çilek	9	Mehmet ARI	30
Rahmet Ola - Ayşe Demirlenk		15 Temmuz Destanı	
Niğmetullah UÇAR	10	Kerim BOZDAĞ	33
Adalet		Çocukça	
Yakup YERLİKAYA	11	Ali Tuğrul AKKOCA	34
Umuş ile Vahit		Çetmi'de Bir İlim Merkezi	
Nurettin ÖZEL	12	İbrahim YAZICI	36
Ahmet Hulusi Efendi		Hoşgörü	
Hüseyin ASLAN	17	Mehmet BALCI	38
Mizaç		Darbe	
Dr. Ali ÖZEL	18	Ramazan YERLİKAYA	40
Rahmet Ola - Hatice Güçlü		Rahmet Ola - Ayşe Uçar	
Niğmetullah UÇAR	22	Niğmetullah UÇAR	42
Gelenler ve Gidenler		Hayat Safham - 6	
Kerim BOZDAĞ	23	Şükrü KARACA	43

BAŞLARKEN

Abdurrahman ÖNDER

abdurahmanonder@hotmail.com

Çünkü kara gün kararıp kalmayacak. Buyuruluyor; " Gündüzün de Rabbi var." Yani bu uğursuz gecenin bir sabahı var. Onun için şair diyor ya; "Doğacaktır sana vadettiği günler Hakkın. Kim bilir belki yarın, belki de yarından da yakın."

Mektebin önünde sohbet faslı...

Değerli okuyucu;
Elime kâğıdımı kalemi-
mi aldım. Sizlere Kur-
ban Bayramının üçüncü ve
dördüncü günü, yani 14-15
Eylül 2016 tarihinde düzen-
leyeceğimiz 22. ÇETMİLİLER,
SEVGİ, DOSTLUK VE HOŞ-
GÖRÜ gününü anlatmaya,
programla ilgili bilgi vermeye
hazırlanırken Cizre' de on bir
polisimizin şehit edildiği ha-
berini alınca önce kafamdan
kaynar sular döküldü. İlk söy-
lediğim; yine mi? Demek oldu.
Ondan sonra da "Yarabbi bu
uğursuz gecenin bir sabahı
yok mu?" diye Rabbime naz-
landım.

Ondan sonra kendimi to-
parladım ve şehitlerimize bi-
rer Fatiha gönderdim. (Sizi de
davet ediyorum.) Gerçi Allah
yolunda öldürülenlerin bizim
Fatiha'mıza pek ihtiyaçları-
nın olacağını da sanmıyorum.
Ama ben öyle yaptım. Her ne
kadar atalarımız " Kara gün ka-
rarıp kalmaz." Demişler ise de
bu kara günler belli bir süredir
bir türlü geçmiyor. Onun için-

de Anadolu' muzun değişik
yörelerinde bu tür elem dolu
acı hadiseler yaşanınca " Ne
olacak bu memleketin hali?"
sorusu çok soruluyor. Fakat
bu memleketin hali iyi ola-
cak. Çünkü kara gün kararıp
kalmayacak. Buyuruluyor; "
Gündüzün de Rabbi var." Yani
bu uğursuz gecenin bir sabahı
var. Onun için şair diyor ya;
"Doğacaktır sana vadettiği
günler Hakkın. Kim bilir belki
yarın, belki de yarından da ya-
kın." İnşallah. Dua edeceğiz,
üstümüze düşeni yapacağız.

Hepimiz soracağız. Biz ve
bizi yönetenler "Biz nerede
yanlış yaptık? Eksiğimiz ne? "
sorusuna cevap verip tespiti
yaptıktan sonra da yanlış te-
karar etmeyeceğiz. Yine "Mümin
elini yılanın deliğinden ikin-
ci kez sokmaz." Buyuruluyor.
Yani mümin olacağız. Ülkemiz
son üç- dört ayın içerisinde
çok hayati hadiseler yaşadı.
Milletimizin büyük millet olma-
nın refleksi ile dost- düşmana
çok hayati bilge bir duruş ser-
giledi. Müslüman Türk Milleti'

Çetmi Dikmen Yaylası bahar hatırası...

nin tarihin kaydettiği en önemli millet olduğunu. Hazreti Peygamberin övgüsüne boşuna mazhar olmadığını gösterdi.

Siyasilerimiz, meclisimizin, hükümetimiz, devletimiz bir millete kurulan tuzağın nasıl parça parça edileceğini, Müslüman Türk Milletini kendisine düşman seçenlerinde hesaplarını yeniden gözden geçirmeleri gerektiğini gösterdi. Bu yazıyı yazarken benim kafamı aynı anda meşgul eden duygular şöyle idi. Bir tarafta 15 Temmuz darbe girişimi ile zaafa uğratılmak istenen ordumuz devletimizin verdiği görevle Cereblus' ta. Diğer tarafta İstanbul Boğazı' na takılan Yavuz Sultan Selim' in adına taşıyan üçüncü gerdanlık. Cumhurbaşkanımız

ve Başbakanımız tarafın olan açılıyor. Bir tarafta FETÖ örgütünün kalıntıları temizleniyor. Fakat şehitler gelmeye de devam ediyor.

Bizde 22. Çetmililer gününün hazırlıkları ile meşgulüz. Siz değerli hemşerilerimizi Çetmi'miz'de buluşturup iki bayramı birlikte yapmaya hazırlanıyoruz. Yönetim kurulumuzda görev alan kardeşlerimiz bu buluşma için çalışıyorlar. Kurban Bayramının 1. akşamı vakfımızdan burs alan öğrencilerimizle buluşacağız. 2. akşamı vakfımızın karar mercii olan kurucular kurulumuzu toplayacağız. 3. ve 4. günü akşamı da hep beraber doyumsuz bir Çetmililer Günü yaşayacağız. Biz bize olacağız. Her şey bizden

olacak. Her şey bizi anlatacak. Her şey bizi söyleyecek. Tabir yerinde ise bir yılın hasretini gidereceğiz. Taşkent Boğaziçi yöresinin en uzun soluklu gününde buluşacağız. Bu buluşmamızda kermesimiz de olacak, sıra yemeğimiz de, sanatçılarımız da olacak. Çok önemli misafirlerimiz de olacak. Tabiri yerinde ise beraber eğleneceğiz. Misafirlerimizi beraber ağırlayacağız. Beraber hasret gidereceğiz. Beraber olduğunda neler yapabileceğini Rahmetin birlikte olduğunu göstereceğiz.

Aziz kardeşim, değerli okuyucu bu duygu ve düşüncelerle 22. ÇETMİLİLER, SEVGİ, DOSTLUK VE HOŞGÖRÜ gününde buluşma dileğiyle Allah'a emanet olunuz.

ÇETMİ'NİN SESİ'NDEN...

Şehit Ömer'in şahsında bütün şehitlerimizin ruhları şad ola...

HÜSEYİN ALP
ÖZEL

halbozel@hotmail.com

Bizim dumura uğratılmış adalet, ahlak ve ibadet anlayışımızı yeniden yapılandırmalı. İslamlığımızın, insanlığımızın ruhuna kadar giren menfaat, saltanat, şöhret virüslerini çekip almalı, alıp atmalıyız.

Kıymetli okur,
Dergimizin yaz sayısı-
la sizlerle beraberiz. 30
Ağustos Zafer Bayramı'nı ge-
ride bırakırken hem Kurban
Bayramı'na hem de 22. Çetmi-
liler Buluşması'na, Çetmililer
Bayramı'na yaklaşıyoruz. İnsan
tarihlere bakınca zamanın ne
kadar hızlı geçtiğinin anca farkı-
na varabiliyor. Geçen Çetmililer
Günü'nden bu zamana kadar çı-
kan sayılarımızda sizlere, sıladan,
yurttan, dünyadan haberler, bil-
giler aktarmaya çalıştık. Bundan
sonra da sizlerin katkısıyla bu
kervan yürüyecektir ümidindeyiz.

Son dönemde içinde bulun-
duğumuz coğrafyada oynanan
kirli oyunların en büyüğüne şahit
olan ülkemiz ve milletimiz inan-
cı, imanı ve asaletiyle bunun da
üstesinden gelmeyi başardı. Dış
düşmanlarımız malum, fakat
içerdeki hainlerin bu kadar ar-
sız, ahlaksız ve soysuz olabile-
ceklerine aziz milletimizle bera-
ber dünya kamuoyu da şaşırdı.
Uzun zamandan bu yana ülkenin
gündeminde olan bu mihraklar
maalesef güçlerini şerre kullanıp
şeytana hizmet eden konuma
gelmişlerdir. Bu darbe, kalkışma,
ayaklanma, adına ne dersek di-

yelim derin ve uzun çalışmanın
mahsulüdür. Bunda maalesef
herkesin bir nebze de olsa payı
vardır. Onun için bundan sonra
hayatımızda ve kararlarımızda
hürriyetimizi, kulluğumuzu, aklı-
mızı kimsenin, kimselerin emrine
kiraya verme lüksümüz yok. Bu
ister dini, olsun ister din dışı ol-
sun, ister siyasi, ister ticari, ister
alim, isterse zalim olsun herke-
sin nerede nasıl duracağı ve nasıl
davranacağı kutsal kitabımızda
açık ve net belirtilmiştir. Sade-
ce Allah'a bağlanılacak, hikmete
râm olunacak.

Bu hain darbe girişiminde
canlarını ortaya koyan her va-
tandaşımıza minnet borcumuz
vardır. Allah mekanlarını cennet
eyesin. Şanlı tarihimizde Ulubatlı
Hasanlar, Hasan Tahsinler kerva-
nına Anadolumuzun bağrından,
Niğde'den de bir yiğit eklendi. O
Çanakkale ruhunu gönlünde har-
manlamış, öleceğini bile bile ca-
nını ortaya koymuş asil Türk ev-
ladı Şehid Ömer Halisdemir'dir.
Afganistan'da birlikte çalıştığı,
yakinen tanıdığı, bildiği satılmış
generali hiç tereddüt etmeden
din, vatan, bayrak için hiç te-
reddütsüz alnından vurmuş aka-
binde otuz hain kurşuna hedef

Milletimiz yediden yetmişe bu başkaldırıya karşı canını ortaya koydu.

olarak Hamzalarla, Alparslanlarla ulu dergahta buluşmuştur.

Şehid Ömer Halisdemir'in bu hareketi hain darbe girişiminin seyrini değiştirmiş, yapılan planlar alt-üst olmuş sonrasında hepimizin malumu üzere yüzlerce can şehadet makamına erişirken halk sokaklara inerek tepkisini ortaya koymuştur.

Allah bu necip milleti seviyor. Onu yeni ufuklara hazırlıyor. Hz. Peygamber'in övgüsüne mazhar olmuş Türk milleti kıyamete kadar bu asaletini her daim kendi adına, ümmet adına hatta insanlık adına taşımaya devam edecek.

15 Temmuz hadisesi bizi kendimize getirmeli, benliğimize döndürmeli. Onlarca yıldır damarlarımıza şırınga edilen soy-suzluk, yolsuzluk, arsızlık, hırsızlık sivilarından bizleri arındırmalı. Hepimizin tepeden tırnağa kadar, şahıs şahıs, grup grup şapkasını, takkesini, beresini, sarığını, beynini ne ile gölgeliyorsa onu önüne koymalı, kendini bilmelidir.

Bizim dumura uğratılmış adalet, ahlak ve ibadet anlayışımızı yeniden yapılandırmalı. İslamlığımızın, insanlığımızın ruhuna

kadar giren menfaat, saltanat, şöhret virüslerini çekip almalı, alıp atmamız. Tabiri caizse fabrika ayarlarına dönmeliyiz. Yoksa bu yaşananlar daha beter başımıza musallat olacak. Ve bir dahaki kurtuluşumuz zor ve çetin belki de mümkün olmayacak.

Yerelden genele, taşradan merkeze hepimiz kendi görev ve sorumluluklarımızın bilincinde olup kendi işimizi mümkün meritebe en iyi şekilde ifa etmeye çalışmalıyız.

Kıymetli okurumuz, yaz sayımızda tamamı Çetmi olan genç-ihtiyar farklı meslek gruplarından yazarlarımızın farklı konulardaki hatıra, öneri, şiir ve düşünceleri ile sizlere misafir olduk. Dergimizin daha verimli ve bizden olması için sizlerin görüş, öneri ve eleştirilerine ihtiyacımız var. Gelecek kuşaklara miras bırakacağımız bu kültür hazinesi hepimizin...

22.sini idrak edeceğimiz Çetmililer Buluşmamızda kendi insanımızın ağırlıklı olarak görev aldığı, alacağı çeşitli etkinliklerle Çetmi'de ikinci bir bayram havası esecek. Bunu hissedelim, beraber yaşayalım. Sergiler, konserler, tiyatro ve canlan-

dırmalar, sinevizyon gösterisi, sohbet ve istişare toplantıları, sıra yemeğimiz, kermesimiz bu etkinliklerden bazıları. Cismimiz ve ruhumuzla hepimiz ana vatan Çetmi'de buluşalım. Bu ve bundan sonraki kutlayacağımız günlerle alakalı olarak her Çetmiliden yeni öneri ve tekliflere açığız. Buna ihtiyacımız var.

Aziz okuyucu, mübarek Kurban Bayramı ve 22. Çetmililer Günü vesilesi ile sılada Çetmi'mizde buluşalım, tanışalım, konuşalım. Güzel değerler, samimi anlar yaşayalım. Bu vesile ile tüm hemşerilerimizin ve okurlarımızın Kurban Bayramı'nı tebrik eder, vatanımız, milletimiz, devletimiz ve insanlık ailesi için hayırlara vesile olmasını Yüce Allah'tan dilerken sözlerimi Mevlevilere ait Gülbang ile tamamlayarak, sizlere veda ediyorum.

"Vakt-i şerifler hayr olsun
Hayırlar feth olsun
Şerler def olsun
Yüce Mevlamız ismi zatının nuru ile
kalplerimizi pür-nur kılsın
Demler, safalar ziyade olsun
İnsanımız mesut, devletimiz daim,
milletimiz payidar olsun
Cümle erlere, erenlere, canlara
sevgi, muhabbet ve selam olsun..."

SÜLEYMAN FETHİ BEĞ

Şükrü KARACA

gazisukrukaraca@gmail.com

“-Benim Ordumun ve Milletimin şerefini temsil eden o kalpak, ancak, başım boynumdan ayırdıktan sonra çıkar!..”

Milletlerin, kendi millî tarihleri içerisinde övündükleri şeref ve şan dolu sahifeleri olduğu gibi, devlet adamlarının vermiş oldukları yanlış ve hissî kararlarıyla yazılmış -en azından hicab uyandıracak hatıraları ihtiva eden- insanlığı ayaklar altına alan sahifeler de vardır. Bugün aleme “medeniyet dersi” vermeye kalkan batının pek çok devleti, çok uzaklara gitmelerine lüzum kalmadan yakın tarihlerine bakacak olurlarsa, utanacakları pek çok sahifelerle karşılaşacaklardır. Bizim bu ifadelерimizi doğrulayan Madam SABLİN:

“Türkler, büyük ve asîl bir millettirler. Câhil köylülerinde bile bu haslet elle tutulur hâldedir. Bir de, onlara bugün yukarıdan bakan şu Rum, Yahudi ve Ermenilere bakınız. İstanbul’daki Rum ve Ermenilerin serbestliğinde bile ıslâh kabul etmez bir kabalık göze çarpmıyor mu? Bunların nezâketi bile yapmacıktır. Bunlar en zarif ve kibar göründüklerinde bile, insanı tahriş ederler. Çünkü, her hareketlerinde bile süflî bir menfaât hissi vardır. Haysiyet sahibi ve büyük bir medeniyetin vârisi Türkleri bu nankör ekâlliyet için zulme düçar ederken, devlet adamlarımız nasıl bir gayeye hizmet ediyorlar, bilmiyorum!..” Diyor. Batının aynı zihniyetteki devlet adamları varolduğu müddetçe, utanacakları bu “gâye”leri, tarih boyunca hem kendi vatandaşları tarafından, hemde insanlık tarafından sorulmaya devam edecektir.

Dün olduğu gibi bugünde içlerindeki “kin ve intikâm” arzularını saklamayan “tek dişî kalmış canavar” batı, I.Cihân Harbi sonunda, Türklüğü yoket-

mek için plânlayıp uyguladıkları “Montros Antlaşması”nın o meş’um 7.maddesi’(İngiliz Bahri Sefid Kuvayı Bahriye Kumandanı Amiral Sör Gugh Galtrob, hatıralarında, bu maddeyi antlaşmaya kendisinin koydurttuğunu söyler) ne dayanarak 15 Mayıs 1919 günü sabahı, istilâ ettikleri yurdumuzun güzel İzmir’ine çıkarttıkları ezelî ve ebedî düşmanımız Yunanlılar, bir taraftan Türk Askeri kışlasını teslim alırken, diğer taraftan da Yunan Efzun Alayını takdis eden ve daha sonra, bizzat Yörük Ali Efe tarafından pis kanı akıtılan Patrik Hrisostomos’un emriyle hareket eden kundakçı ve ırz düşmanları, mâsum milletimize ait evleri kundaklayıp, kadın ve kızlarımızın namussuna musallat olmuşlardı. İzmir ve çevresinde tam 3 yıl, 3 ay, 25 gün kalan Yunanlılar, yakıp yıkmadıkları Türk evi, ırzına geçmedikleri Türk kadın ve kızı kalmadı dersek yeri vardır. Milletlere medeniyet dersi vermeye kalkan batının sayesinde meydana gelen acı tabloyu, başta Yunanlılar ve İngilizler olmak üzere ıftihar(!) ederek seyredebilirler. Ellерinin altında bulunan Resmî Raporları okuyarak şeref (!) duysunlar.

İzmir’imizi bugün dahi Helen toprağı olarak gören Yunanlılar, mevzubahis olan Montros Antlaşmasına dayanarak İngiliz, Fransız ve İtalyan’ların sayesinde İzmir’e asker çıkartınca, “mandacılığı” ve hürriyetsizliği kabûl etmeyen vatanseverlerin yer yer silâhsız direnişleriyle karşılaştılar.

Bu millî kıyamın başında, yıllar sonra Atatürk’ün nikahını da kıyacak olan o günkü İzmir Müftüsü Mehmet Rahmetullâh Çelebioğlu Efendi (Ö:28-8-

Milli Mücadele Harekatı'nın fitili İzmir'in işgali ile ateşlenmiştir.

1944) ve Gümölcine'li Esat İleri Hoca (Ö:15 - 4 - 1957) da vardı. İşgâlin haftasonunda, askerî kışlamızı da teslim almak üzere giden Yunan Efzun Alayı'nın çapulcu ve ırz düşmanlarına, içimizde yaşayıp ekmeğimizle büyüyen bir hainin yol gösterip, tercümanlık yaptığı bilinmektedir. Kışlada teslim olan subaylar arasında "İzmir Ahz-ı Asker Kalem Dairesi Reisi (bugünkü mânada Asker Alma ve Tedârik Etme Dairesi, veya Askerlik Şûbesi Başkanı)" olan Miralay Süleyman Fethi Beğ'de mevcuttur. Kılavuzluk yapan ve üzerine Yunan mülâzımı üniforması giydirilmiş olan Dr. İstelyanos'un oğlu Dimitri'nin vasıtasıyla tercüme edilip, kışlada teslim ve esir alınan Türk subaylarına:

"-Zito Venizelos!" Diye bağrımları emredilir. Kolordu Kumandanımız olan, ancak ne var ki tarih boyunca Türk istiklâl ve hürriyetinin Türk vicdanında bıraktığı sese değil de, İngiliz kumandanının sesine uyan ve

istikbali göremeyen Nadir Paşa, bu emre itaat eder. Hemen arkasında tunçdan bir âbide gibi duran Fethi Beğ, ne kadar teslim alınırsa alınsınlar, ne kadar esir muamelesi bile görseler, Yunan kumandanının bu emri karşısında, adetâ kan beynine sıçramışcasına, gözlerinden alev alev kin ateşi saçarak müfreze kumandanının mundar suratına bakar. Yunan kumandanı bu haysiyetli Türk subayının aksülamelini görerek, ikinci bir emir daha verir:

"-Çıkar Kalpağını!.." Süleyman Fethi Beğ, duyduğu bu ikinci emire, hayatına mal olacak olan şu cevabı verir:

"-Benim Ordumun ve Milletin şerefini temsil eden o kalpak, ancak, başım boynumdan ayrıldıktan sonra çıkar!.." Tercüme edilen bu sözleri duyunca kulaklarına inanamayan kudurmuş Yunan subayının:

"-Öldürün!" Emriyle, üzerine üşüşen Yunan askerlerinin süngüleriyle mukaddes Türk toprağına yuvarlanan Miralay Süleyman Fethi Beğ'in ağzından

artık, sâdece: "-Allah!" Kelamı çıkar. Bu şehâdetleri diğerleri takib eder. Kısacası, Türk Kurtuluş Harbi'nde, bir meş'ale başka meş'aleyi yakar.

Şehadetinden sonra, İzmir'in Maşatlık (veya, Temâşalık) Mahallesi'ndeki 951.nci ile 954.ncü Sokakların kesiştiği yerde bulunan "Emir Sultan Hazretleri Türbesi" haziresine defnedilir. Bir san'at eseri olan mezar taşları, 1988 yılında, şehidimizin kemikleri buradan alınıp Narlıdere Şehitliği'ne nakledilince, Agora'ya taşınıp bırakılmış. Mezartaşı'ndaki alâmet-i farika olan "kalpak" kırılıp kaybolmuş. Araştırmalarla bulduğumuz bu kopmuş kalpak alâmetinin bulunduğu mezartaşında, 15 satırlık şu ifadeler yer alır:

- 1- "HÜVEL HAY EL BÂKÎ
- 2- ŞEHİDÎ AZÎM ERKÂN-I HARBİYE MİRALAYI
- 3- SÜLEYMAN FETHİ'NİN
- 4- MERHUM ECİLLEYİ RİCAL KADİRİDEN
- 5- AYDINOĞLU ŞERİFİNDEN

6- AZZEY EFENDİ HAZ-
RETLERİNE

7- NECİBİYDİ. DÖRDÜNCÜ
KOLORDUYU

8- HÜMÂYÜN AHZ-I ASKER
DÂİRESİ REİSİ İKEN

9- YUNAN İŞĞÂLİ ESNA-
SINDA İZMİR'DE ŞEHİD DÜŞ-
MÜŞTÜR

10- MÜŞARÜNİLEYHİN
FEZÂİL-İ ZATİYESİNE İNZİ-
MAM EDEN

11- MENKİBEYİ ŞHADETI
İTLÂKİNE HABER

12- BENAM-I GALİYESİ
HATİRE PÎR EY CİVAN VE PÎR

13- LATEALÂ FATİHA

14- 1337 SENE, 1335 SENE

15- 23 REBİÜLEWEL, 23 ŞA-
BAN"

Diğer mezartaşının üzerin-
de kabartma bir kılıç resmi bu-
lunan Miralay Süleyman Fethi
Beğ hakkında, "17 nci Kor. K.
Ali NADİR" imzalı, "20 Mayıs
1335 (1919)" tarihinde kaleme
alınarak, "Harbiye Nezaretine
mevrut şifredir. 21-5-35 suret-
leri Muamelât-ı zatiye'ye:Şûbe
2/2390" sayılı rapor da:

Şehid Süleyman Fethi Bey

"..Ahz-ı Asker heyeti Reisi
Miralay Süleyman Fethi Beğ,
.. Mecruh (yaralı) olup.." de-
nildiğine göre de, şehadetin-
den önce girdiği müsademede
yaralanmış olduğunu düşün-
mekteyiz. Çünkü, aynı yazıda,
pek çok Teğmen, Yüzbaşı ve
Binbaşı için: "..beyefendiler şe-
hid", ".. Beyefendilerin hayat ve
mematları meçhul olduğu ve
peyderpey alınacak maluma-
tın dahi ayrıca bildirileceği ma-
ruzdur." Denilmektedir.

Genelkurmay Başkanlığı'mı-
za gönderdiğim yazıma, Ge-
nelkurmay ATESE Daire Baş-
kanlığı, Öğ. Kd. Bnb. A. Tufan
YORGANCIOĞLU imzasıyla,
göndermek nezaketinde ve
lütfundaki bulundukları belgede,
Miralay (Kurmay Albay) Süley-
man Fethi Beğ'in biyografisi
şöyledir:

Baba adı: Mehmet Azmi

Memleketi: Üsküdar

Alb.lığa nasbı: 14 Eylül 1915

Katıldığı Savaşlar: Balkan Sa-
vaşı, Birinci Dünya Savaşı, İstiklâl
Savaşı.

Askeri Görevleri: ..12 Nisan
1918, 4.ncü Kolordu Ahz-ı As-
ker Başkanlığına

23 Mayıs 1919, Yunanlılar'ın
İzmir'i işgali sırasında şehit ol-
muştur.

Aldığı Mad. ve Niş: "İftihar
Madalyası, Üçüncü Rütbeden
Osmanî Nişanı, İkinci Sın. De-
mir Salip Nişanı, Muharebe Gü-
müş Liyakat Madalyası, Harp
Liyakat Madalyası, İkinci Sınıf
Kırmızı Kart Madalyası, Üçüncü
Sınıf Harp Alâmeti Liyakat Ma-
dalyası, İstiklâl Madalyası."

Üsküdar Kaymakamlığı Nüfus
Dairesi'ne gönderdiğim 25-03-
2002 tarihli yazımda, Süleyman

Fethi Beğ'in varislerine ait istedi-
ğim bilgiye: "BO50NÜV4348700
(2002)6093 Sayı, 24-04-2002
tarih"li yazılarıyla: "..Mehmet
Azmi oğlu Süleyman Fethi ola-
rak aranmışsa da kaydı tespit
edilememiştir." Denilirken; 9
Mayıs 2002 tarihiyle Üsküdar
Askerlik Şûbesi'ne gönderdiğim
yazıma da:"kimliği yazılı yüküm-
lünün kaydına rastlanılmamış"
denilerek menfî cevaplar aldım.
Bu mevzu ile alâkalı bilgi ve bel-
geye sahip olanların yardımına
muhtacım; hususî surette, hele
hele şehid Miralayımız Süley-
man Fethi Beğ'in evlâtlarını ve
diğer yakınlarını tanıyanların
alâkasına muhtaç olduğumu,
millî değerlerimizin gün ışığına
çıkması açısından bir kere daha
ifade etmek isterim.

İzmir Narlıdere Şehitliği'mi-
ze nakledilen bu aziz şehidi-
mizin birer san'at eseri olan
orjinal Mezar taşları da, naa-
şıyla (kemikleri) beraber ta-
şınarak, şehitliğin dikkat celbe-
dici bir sahasına inşâ edilmiş
olsaydı, çok daha muazzam
olurdu. Bugün, alâkasız ve
nâdanlığımızdan dolayı parça-
lanmakta olan bu mezar taşları,
Agora'dan kaldırılıp, Emir Sul-
tan Türbesi'ndeki yerine kon-
ması bile şehidimizin aziz ru-
hunu teskin edecektir.

Düşünür Goethe, şu
sözünü,sanırım hürriyet ve
istiklâlimizi borçlu olduğumuz
şehidlerimizden Miralay Süley-
man Fethi Beğ için söylemişti:

"Bir kâbiliyet sessizlik için-
de, fakat bir karakter dünya ır-
mağının içinde teşekkül eder."
29 Haziran 2002 - Şirinyer

*Bu makalem, "ORKUN"
Dergisi'nin Mayıs 2003 tarihli
63. Sayısı'nın 44, 45 ve 46. say-
falarında yayınlanmıştır.

ALLAH FIRASAT VERSİN

Şeref ÇİLEK

seref_cilek@yahoo.com

Sevgili Dostlar; Bu sayfa için kişilik gelişimi hakkında bir yazı hazırlığında iken, 15 Temmuz 2016 akşamı herkesin malumu bir avuç firsatsız başarısız bir darbe girişiminde bulundu. Olayın ehemmiyeti için konu değişti, yazı okuduğunuz satırlara dönüştü.

Firasat, firaset ya da feraset neyse, Çetmi de ki kullanım şekli ile "firaset"; İyi ile kötüyü ayırabilmektir. İleriye görebilmektir. Olacakları tahmin edebilmektir. Yapmaya kalkıştığı işin getireceğini, götürceğini hesaplaya bilmektir. Doğru olanı görebilmek ve yapmaktır. Firsatsızlık; Ahmaklıktır, nankörlüktür, Nasreddin Hoca'nın tabiri ile "Bastığı dalı kesmek"tir, yemek yediği kaba

pislemektir, basireti bağlanmaktır. Büyüklerimizden, "Allah zihin açıklığı versin, Allah firsat versin" duasını hepimiz duymuşuzdur.

Bu Memleketin nimetlerinden beslenerek yetişmiş. Bu Memleketin imkân ve fırsatlarından faydalanarak belli mevkilere gelmiş. Bu Devletin şerefli üniformasını giymiş kişilerin; Bu Aziz Milletin vergileri ile almış olduğu silahları, Bu millete karşı kullanmak, en hafif ifade ile firsatsızlıktır. Millet o silahları kendisini korumak için aldı. Koruyacağına inandığı kişilere emanet verdi. Onlarda milleti düşmana karşı koruyacağı yerde, milletin silahı ile milleti vurmaya yeltendi. Gerekçesi ne olursa olsun yapılan doğru değildir. Kabul edilemez, mazur görülemez ve affedilemez. Türk Milletini koyun sürüsü zanneden sert kayaya çarpar. Tarihte bunun örnekleri çoktur. Millet ihanete boyun eğmez, ihaneti affetmez. O silahları, sahte koruyuculardan, hainlerden alır, gerçek koruyuculara verir. Sahte koruyuculara, hainlere de haddini bildirir. Kişiler sevmeyebilir, kişilere düşman olunabilir. Devletin kurumlarına düşman olunmaz. Devletin binalarına düşman olunmaz. Cumhurbaşkanı sevmiyorum diye, Cumhurbaşkanlığı Sarayı bombalanmaz. Milletvekillerini sevmiyorum diye Meclis Binası bombalanmaz, yakılmaz. Belediye başkanını sevmiyorum diye belediye binaları, belediye araçları, iş makineleri tahrip edilmez. Şahıslar geçicidir, bu gün var, yarın yok. Kurumlar kalıcıdır, binalar kalıcıdır, araç gereçler kalıcıdır. Milletin alın teri ile yapılmıştır, alın teri ile

satın alınmıştır ve uzun yıllar hizmet için kullanılacaktır.

O kâbus geceyi bizlere yaşatanlara hakkımızı helal etmeyelim. Hiç düşünmeden canlarını feda eden şehitlerimiz için dua edelim. (Allah rahmetiyle muamele etsin.) Büyük bir cesaretle tanklara, silahlara karşı koyarken yaralanan gazilerimize sahip çıkalım, dua edelim. (Allah şifalar versin. Hayırlı uzun ömürler versin.) Hiçbir fark gözetmeden birlik ve beraberlik içinde hareket eden aziz milletimize şükranlarımızı sunalım. (Allah razı olsun, birlik ve beraberliğimizi daim eylesin.) Canlarını siper ederek karşı koyan asker ve polisimize, Allah güç kuvvet versin. İlkeli bir yayın örneği sergileyen televizyoncularımızı kutlayalım. (Milli şuur içinde yayınları devam eder inşallah.) İsabetli kararlar vermeleri için her kademedeki yöneticilerimize hayır duada bulunalım. (Allah zihin açıklığı versin. Allah Firsat versin.)

Din ve iman; insanın, kendisine ve başkalarına daha faydalı bir insan olabilmesi için, bir güç ve enerji kaynağı ise, çok iyidir. Olması gerektir, herkese faydası vardı, kimseye zararı yoktur.

Din ve iman; insanın, kendisini üstün görmesi, hatalarını saklaması, başkalarını küçük görmesi için bir maske ise, çok kötüdür. Olmaması gerektir, kimseye faydası yoktur, herkese zararı vardır.

Yazımızı Sultan Veled'in bir sözü ile bitirelim. "Bir adam Allah adamı iddiasıyla mal-mülk, menfaat-kudret celbi peşinde ise ona idris suretinde iblis demek gerek."

RAHMET OLA

AYŞE DEMİRLenk [Takavit Ayşa]

Niğmetullah UÇAR

nigmatullahucar@hotmail.com

Altı ayı geçen süreden beri
Dünyada değilmiş Ayşe Demirlenk
Ben hiç duymamışım acı haberi
Toprağa verilmiş Ayşe Demirlenk

Yusuf, Ahmet kardeş Nöğmen babası
Takavidin Ahmat olmuş kocası
Evinde oturmuş tütümüş bacası
Haline şükretmiş Ayşe Demirlenk

Önce kızı Fatma dünyaya gelir
İbrahim doğunca güler, sevinir
Fadime, Güllü'ye Mehmet eklenir
Yememiş yedirmiş Ayşe Demirlenk

Üç kızı iki erkek beş çocuğuyla
Yaşadı hayatın tüm zorluğuyla
Uğraştı tarlayla koyun kuzuyla
Her zaman sabretmiş Ayşe Demirlenk

Kocası çobandı dağda gezerdi
Azık hazırlayıp her gün gönderdi
Tarla ev işiyle candan bezerdi
Kendisini germiş Ayşe Demirlenk

Otuz ekim günü vadesi yetmiş
Dertlerden kurtulmuş çilesi bitmiş
Mevlaya kavuşmuş dünyadan gitmiş
Mezarına girmiş Ayşe Demirlenk

İki bin on altı Mayıs ayında
Çetminin sesinin ilk baskısında
Öldüğü yazılmış son sayfasında
Ömrünü bitirmiş Ayşe Demirlenk

Bazısı ölünce hemen duyulur
Cenazelerinde çok insan olur
Bazısı sessizce kabre konulur
Onlardan biriymiş Ayşe Demirlenk

Haberim olmadı bundan dolayı
Duyması lazımdı herkes olayı
Mesaj çekilerek vardı kolayı
İlan edilmemiş Ayşe Demirlenk

Duyralsa duyardım bugüne kadar
Demek unutilan ne garipler var
İnsanlar ölünce adıyla yaşar
Mezarına girmiş Ayşe Demirlenk

Can bedenden çıkar kazılır mezar
Dostları toplanır kabrine koyar
Dünyada dünyalık görür itibar
Kendi halindeymiş Ayşe Demirlenk

Çetmili olarak herkes aynıdır
Hepsinin ayrı bir değeri vardır
İsimleri ile yaşamalıdır
Fatiha beklermiş Ayşe Demirlenk

Ceset kefen giyip kabre giriyor
Ruh ondan ayrılıp serbest geziyor
Ahvaline Allah karar veriyor
Ona güvenirmiş Ayşe Demirlenk

Allah rahmet etsin hemşerimize
Yön vermemiz lazım bu halimize
Sahip çıkmalıyız birbirimize
Bize yol göstermiş Ayşe Demirlenk

ADALET ÜZERİNE

Yakup YERLİKAYA
yerlikayayakup@hotmail.com

Insanoğlu sürekli alışveriş içindedir, insanlığın bilinen en eski zamanın (M.Ö 5000) dan günümüze kadar maddi manevi alışverişi hep vardır ve var olmaya devam edecektir. İslam hukuku da dönemin şartlarına göre toplumlara belli hüküm ve kaideler bahşetmiştir. Elbette insanoğlu dört dörtlük değildir ve İslam Hukukuna dört dörtlük uyacak diye bir şey yoktur. Allah c.c insanı günah işleme, hata yapma suretinde yaratmıştır. Allah insanların bazı günahlarının telafisini tövbe yoluyla affetmiş, bazı günahların telafisini ahrette saklamış malum ola ki bazı günahların da affının telafisini dünyada vermiştir. İşte derginin bu sayısının da Allah'ın bazı günahların telafisini dünyada bağışlama, yani kul hakkı meselesi ile yazıma nihayet vereceğim.

Aslında kul hakkı ile adaletin İslam hukukunda doğrudan bir bağlantısı vardır. Kaideler bellidir İslam hukukunda; hırsızlığın cezası bellidir; zinanın cezası da bellidir. Hatta o kadar ayrıntılıdır ki İslam da zina bile kendi içinde kollara ayrılmıştır. Osmanlı İmparatorluğu bu işi düzene sokmak için örfi mahkemelerinin yanında Teokratik devlet yapısının gereği Şer-i mahkemeler de açmıştır. Merkezden sancaklara hatta kazalara varıncaya kadar sırf o işi yapmak üzere görevli kadılar göndererek bu işi düzene sokmuştur. Lakin son zamanlarda mahkemelerin tek elde toplanması biraz işleri güçleştirmiş görünüyor. Osmanlı döneminde çift başlı mahkemenin Cumhuriyet döneminde tek ele

"Ey iman edenler kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti ayakta tutan kimseler olun.(şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar(adaletten ayrılmayın) çünkü Allah ikisine de daha yakındır.(onları sizden çok kayırır) öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer şahitlik ederken gerçeği çarptırırsanız veya şahitlikten çekinirseniz bilin ki Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."

düşmesine iyi ya da kötü diye-mem buna kesin yorum yapmak bana düşmez o iş hukukçuların ve tarihçilerin işidir. Fakat ortada bir aksama var. En basitinden beldemizde istenmeyen hadiseler cereyan ediyor kul hakkına giriliyor, çeşitli kavgalar tatsız vakalar meydana geliyor.

Bizler de halk olarak olayın teferruatını bilmeden hüküm kesiyoruz kim haklı kim haksız bilmeden laf getiriyoruz. Taraf oluyoruz biraz da. Mahkemelik olunuyor mahkeme de dava beş yıl sürecek; peki bu beş yılda ne olacak küçük gruplaşmalar, laf getirip laf götürmeler olacak, tatsız hadise uzayıp gidecek. Ben diyorum ki tıpkı Osmanlı da Erdemliler Cemiyeti gibi köyde bir cemiyet kuralım halkın itibar ettiği belki 10 asıl 5 yedek üyesiyle köyümüzde olan tatsız hadiseleri kendi aramızda çözelim devletimize bağlı kalarak kendi içimizdeki problemleri kendi içimizde çözelim basit ama can sıkıcı küçük hadiseler için devleti hakim, savcı ve dosya masrafından kurtaralım. Bu er-

demlilik hareketimiz belki civar belde ve kazalara örnek olacak ve ülke politikası haline gelecek biz Çetmi halkı olarak bazı şeyleri kendimiz halledebiliriz.

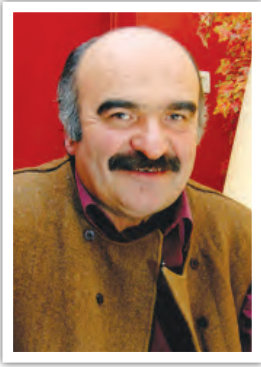
Her şeyi konuşalım, her kesimden seçilmiş cemiyetimizde, beldemizin karar organı olsun, karar verelim. Belediye başkanımızla, muhtarların da öncülüğünde arz edelim sesimiz daha yüksek çıkacaktır. Devletin atama listelerinde mahrumiyet bölgesi diye atfedilen bu toprakları muasır medeniyetler seviyesine çevirebiliriz. Eğer ki bu düşüncelerimi olumlu bulup bir şeyler yapılabilir fikri hakim olursa, hemen yakın zamanda bu düşüncelerimin projesini hayata geçirebilirim. Bu meselemi burada kapatıyorum.

İkinci bir husus 10 yıldır kura sonucu beklediğim ve nihayet bu sene nasip olan kutsal toprakları Hac etmek için yola çıkacağım. Bu münasebetle yol halidir gidip de dönmek var haklarınızı helal ediniz. Allah'a emanet olunuz. Selam ve dua ile...

Yakup Hoca Çetmililerle iftar sofrasında...

UMMUŞ İLE VAHİT

Nurettin ÖZEL

nurettinozel@gmail.com

Bu köy iyilik bilmez Vahit efendi, bu köy nankör, bu köyün toprağından kapılmaz deyince gülümsemi Vahit dede. Hiç dene-din mi diye sordu Nusret emmiye... Düşündü Nusret emmi... Denemedim amma olmaz işte deyip kestirip attı sonunda...

Daha ilk okulun beşinci sınıfındaydım, bir ikindi üzeri köye küçük bir kamyon geldi. Rengi kırmızıydı ve batan güneşin altın rengi ışıkları gümüş renkli madeni parçaların üzerinde yıldızlar oluşturuyordu...

Okul kapısından çıkan bütün çocuklar küçük kamyonun çevresini sardık. Kamyonun kapısı açıldı içeriden beyaz sakallı iyi giyimli yaşlı bir adam indi, çocukların dikkatle onu izlediğini görünce sanki uzun süredir görmediği torunlarını görmüş gibi gözleri parladı ihtiyarın..

Sonra Yaşlı adam avuç avuç kağıtlı şekerler çıkardı ceplerinden ve tek tek dağıttı çocuklara. Ben içimden bu kadar çocuğa şeker mi yeter diyerek ilk etapta kaptım şekerimi. Bazıları ise akıllarınca göz açıklık yapıp şeker alıp geri çekilip tekrar sıraya girdiler. Yaşlı adamın şekerleri herkese yetti. Hatta gelen kim diyerek arabanın yanına yaklaşan yaşlılar bile şekerlerin kapıp kağıtlarını soyarak, üç beş tane kalmış çürük dişleri arasında yumuşatmaya başlamışlardı bile. Bense arabanın küçük kasasında battaniye ile örtülmüş paketlerin içlerinde ne var diye merakla

kamyonun kasasına bakıyordum...

Yaşlı adam çocuklardan birine muhtarı çağırmasını söyledi. Sonra da hadi cancağazım sende in artık diye seslendi arabanın içine, yüz hatları yatay çizgilerle bölünmüş yaşlı bir kadın indi arabadan...

Köyün yaşlıları tam olarak kim olduğunu bilmedikleri bu adama bastonlarını kollarına takarak iki elleriyle hoş geldin beyim derken muhtar göründü kalabalığın arasından. Hoş geldiniz Vahit Bey diyerek sokuldu adamın yanına, oda kaptı şekerini.

Sonrada etrafına bakınıp, eee ne duruyoruz burada hadi çocuklar kapın Vahit amcanızın eşyalarını diye çocuklara seslendi. Eşyaların üzerindeki battaniye açılınca kolilerin kitap kolileri olduğunu gördüm ve okulumuza yeni bir öğretmen geldi dedim içimden...

Paketlerin yanında birkaç tava tencere, minnacık bir dikiş makinası ve tek bir sünger döşek vardı...

Paketleri kapışan çocuklar, nereye gideceklerini bilmedikleri için muhtara bakarken, Molla Osman Eminesinin evine dedi muh-

Çetmimiz insanıyla, dağıyla, taşıyla birbirinden değerli öğretmenlere şahittir.

tar. Hepimiz ellerinde paketlerle yola koyulduk. Eve vardığımız da muhtarın hanımı ile iki kadın Emine garı öleli beri bakımsız kalan evin badanasını çoktan bitirmiş, duvarların alt eteklerine kırmızı aşır toprağı sürüyorlardı... Paketleri tek tek yere koyup soluklanırken muhtarla yaşlı adam sağ olun çocuklar diyerek girdiler içeri. Yaşlı adam hepimize tek tek kağıt para dağıttı, Yolda bir şekere bu kadar eşya taşınır mı diyen çocuklar avuçlarındaki kağıt beşlikleri sıkıştırarak sevinçle koştular evlerine...

Ummuş ile Vahitmiş gelenler. Vahidin aslı bu köylüymüş lakin köyden hiç kimse onları tanımıyor ve hatırlamıyordu. Ama çok geçmeden herkes tanıştı ve akrabası oldu, Ummuş ile Vahide. Çünkü Ummuş terziydi ve köy bakkalında aldığı basma kumaşlarla günlerdir saçları taranmamış, banyo yaptırılmamış kız çocuklarına elbiseler dikiyordu... Çocukları kendi elleriyle yıkıyor, saçlarını tanyor, incecik belikler örüyor, diktiği elbiseleri giydiriyor, bakkaldan aldığı naylon ayakkabıları da ayaklarına takıştırıp, sümüklü köy çocuklarını birer küçük hanım efendiye dönüştürüyordu...

Vahit ise on parmağında on marifet yetenekli bir insan. İlk önce evlerinde rahatça ders çalışmaları için küçücük tahta masalar yaptı çocuklara, sonra kitap dağıttı okumaları için. Kitabı okuyup konusunu anlatana beş lira ödül veriyordu. Haftada iki kitap okumaya başladım. Birinin parası ile bakkal Balcı Mevlitten şeker alıyor, birinin parasını da anneme veriyordum...

Sonra komşu köydeki çocuklar gelmeye başladı köyümüze, onlarda kitap okuyup para kazanmaya başlamışlardı. Çocukları o kadar uzun yolu tekrar yürümek için köyde bir köşeye çekilip kitaplarını bitirip parayı cebe indirip geç vakit dönüyorlardı köylerine. Geç kalanların babaları aramaya geliyor, elektrik direklerinin ışığında kitap okurken buluyordu çocuklarını.

Bu durumu fark eden Vahit dede satın aldığı eşiğinin üzerine tahtadan bir heybe yaparak çocukların ayağına götürdü kitapları. Bir hafta gidip kitap dağıtıyor, öbür haftada yeni kitaplarla paralarını götürüyordu çocuklara...

Ummuş nine ise sanki halk eğitim kursu açmış gibi kadınlara terzilik, genç kızlara halıcılık kursları veriyordu.

Vahit bir gün kasaba dönüşünde on tane dikiş makinesi ve bir o kadarda halı tezgahı ile döndü köye. Köylünün de yardımı ile boş bir ahırın duvarlarını çamurla sıvayıp atölye haline getirdiler. Tezgahlar bir tarafa kuruldu makineler bir tarafa, genç kızlar Vahitin getirdiği rengarenk iplerle ilmek ilmek halı dokurken kadınlarda parça kumaşlardan cep cebe diye bir şeyler dikmeye başlamıştı, biten ürünleri ise vahit dede şehre götürüyor satıyor dönüşünde de paralarını getiriyordu. Bu sayede kadınların kızların cebi para görmeye başlamıştı...

Erkekler bu durumu kıskandılar, bizim için bir şey yapmıyor sun Vahit bey diyen köylülere kısa zamanda cevap verdi Vahit dede. Dükkanını kapatmış takımını tezgahını toparlamış köyün semercisini iş başına getirip maaşa bağlayarak başka bir ahır daha atölye haline getirdiler. Erkeklerde minicik semerler dikmeye başladılar, semerlerin renkli iplerle dikilen beyaz keçeleri, meşe ağacından yapılan ağaçları o kadar muntazamdı ki, baktıkça bakayın durayım diyecek kadar güzel ve gerçek semerden hiç farkı yoktu. Vahit

“Birim toprağımız, bizim insanımız”

onları da şehre götürdü, daha çok para etti onlar...

Bu duruma karşı tek kişi vardı köyde Nusret usta. Nusret usta eski bir taş duvar ustasıydı ama artık ne taşı kaldıracak mecali vardı nede çekici sallayacak gücü. Vahit köyün eski demircilerinden Katibin ölümünden beri kapısına kilit vurulan demirci dükkanını satın aldı. Sabah tekrar gelecekmış gibi her takım yerli yerinde duruyor, koca körük hala nefes alıp verebiliyordu. Vahit eski Osmanlı kılıçlarına tıpatıp benzer kılıçlar ve kamalar üretmeye başladı. Bir öğle üzeri bastonuna dayanarak Nusret amca girdi dükkanın kapısından selam verdi ve hiç iyi yapmıyorsun diyerek oturdu örsün karşısındaki ağaç kütüğün üzerine. Ne oldu ki dedi Vahit dede. Nusret Emmi ben taş duvar ustasıydım diyerek başladı söze. Bu köydeki her eve koyulmuş taşım var, her evin köşelerini ben bağladım ama hiç kimse kıymetimi bilmedi. Şimdi Allah'ın bir selamını bile kısıyorlar benden, yarın senin de olacağın o... Bu köy iyilik bilmez Vahit efendi, bu köy nankör, bu köyün toprağından kap olmaz deyince gülümsedi Vahit dede.

Hiç denedin mi diye sordu Nusret emmiye... Düşündü Nusret emmi... denemedim amma olmaz işte deyip kestirip attı sonunda...

Kısa bir sessizlik oldu. Vahitin çekiş seslerinden ve körüğünün nefesinden başka ses yoktu dükkanın içinde, Vahit kılıcını bitirmek üzereydi, ucu çatal bir kılıçtı bu. Nusret emmi hiç böylesini görmemişti, ne o yaptığıın yılan dili gibi diye sordu Vahite. Hz. Ali'nin kılıcı bu dedi Vahit dede, gülümsedi Nusret emmi sen Ali'yi bulda o kılıcını kendisi bulur diyerek bitirdi sözünü... Vahit hiç beklemeden neden sen Ali olmaya talip olmuyorsun diyerek verdi cevabını. Sustu Nusret emmi, sonrada ben senin iyiliğin için söylüyorum ister yap ister yapma diyerek kalktı çıktı dükkandan.

Ceviz ağacından sapları takılan kılıçların kınlarına altın renginde bilezikleri de takıp birazda eskitme yapınca sanki yüz yıllık kılıçlar oluveriyordu biten ürünler. Kılıçlar daha çok para etti şehirde. Genç erkekler birlikte büyük bir atölye açıp kılıç üretmeye başladılar. Kime satardı nasıl pazarlardı bilinmez ama

köyde üretilen her şey para etmeye başlamıştı ve köyün imamı ile tek öğretmeni de vahit dedenin en sadık yardımcıları olmuştu artık.

Vahit dindar biriydi, ezan okunmadan beş dakika önce camiye gelir, caminin bahçesini süpürüp ezanı bekler, camiye gelen çocuklarla arkadaş gibi konuşur her seferinde onlara harçlık verirdi. Para olayı bütün çocukları camiye akın ettirdi. Beş vakit namaz beş lira para iyi kazançtı...

Vahit dede camiye gelen çocukların hepsiyle tek tek ilgilenir. Büyük adamlarla konuştuğu gibi sohbetler eder sonra da avuçlarının içine parayı sıkıştırıyordu, olanları izleyip gülümseyen imama döner ağaç yaş iken eğilir hocam, çocukları kazanmak gelecek nesli kazanmaktır diyerek niçin böyle yaptığıının izahını yapmaya çalışırdı.

Sadece bunlar değildi Ummuş ile Vahidin yaptıkları, köyde öksüz kızların, evlenme vakti gelmiş fakir oğlanların çeyizlerini düzer, onların evlerine çekyat koltuk ve halı gibi ihtiyaç malzemelerini alıp düğünlerini yapar onların yuvalarını kurup köyde zina tehlikesini bertaraf etmeye çalışırken kendi evlerinde eski bir kilim birkaç yer döşeginden başkaca bir şeycik yoktu...

Bir seferinde Vahidin evine gelen Nusret usta kendin kupkuru yerde oturuyorsun milletin çocuğuna ıngıl cıngıl alıyorsun bu kadarda olmaz canım diye kızdı köpürdü. Biz böyle mutluyuz Nusret usta diyerek gülümsedi Ummuş gülümsedi Vahit dede...

Ummuş la Vahit köye Allah tarafından gönderilen iki iyilik meleşiydi sanki. Köyden askere giden gençlerin harçlıklarını bile cebine koyan bu insanların

Bayramlar vuslata vesiledir. (Ramazan Bayramı - 2016)

gelir kaynağının nereden olduğunu merak ediyordu köylüler ama ne Ummuşa ne Vahide soramıyorlardı.

Bu durum köyde dedi kodu ya yol açtı. Kimileri büyük fabrikaları varmış diyor, kimisi milli piyangodan para çıkmış diyor, kimisi emeklilermiş diyor, Nusret emmi ise miras yedi bunlar, kendi paraları olsa bu kadar bol keseden savuramazlar diyerek kestirip atıyordu...

Bir gün Ummuş ile Vahidin sabah namazı vakitlerinde köyü çıktıklarını görmüş Hüsem Omar dayı. Üç beş gün geçmesine rağmen köye dönmeyince köylüler Nusret emmiye kim bilir adama ne söyledin de gittiler diye söylenmeye başladılar, değilse o adamlar köylüyle helalleşmeden gitmezlerdi diyerek... Nusret emmi ise kahvedeki sandalyesine kurulmuş gülerken cevap veriyordu köylülere. Paraları bitti paraları, paraları bitince gittiler başka hiç bir nedeni olmaz diyerek kestirip atıyordu...

Atölyelerde kılıçlar, minik semerler halılar birikmişti ve onları satmaya götüren yoktu. Bari nereye sattığını söyleyip de gitseydi diye söylenmeye

başladı kadınlar. Çalışmalar durma noktasındaydı atölyeler dağılmak üzereydi, çocuklar sa tek tek camiden kesilmeye başlamıştı bile...

Fakir bir köydü burası, çok az toprakları vardı. Zaten o da dağdaydı, buğdaydan nohuttan mercimekten başka da bir şey ekmesini bilen yoktu. Köy önündeki sulak yerlere de havar dedikleri domates, patates biber, fasulye, salatalık, lahana ekiyorlardı, Köyün öğretmeni okul bahçesinde yeni birkaç sebze denediyse de vaktinde sulanmadığından mıdır olmamıştı.

Bir haftayı geçtiği halde Ummuşla Vahit den bir haber yoktu, nerede olduklarını ne bilen vardı nede bir gören...

Onuncu günün bir ikindi vakti kırmızı kamyon tekrar göründü mektebin önünde, bu sefer arabanın kasası torbacıklar içinde antep fıstığı, ıhlamur, çam fıstığı, badem, kara dut fındık fidanları, patlıcan, karpuz, kavun, bamya, fideleri ile doluydu. yaşlılar arabanın başına toplandılar tekrar, kucaklaşıp selavatlaştılar. Okul çocukları işini biliyordu Vahit dedenin gösterdiği yere tek tek indirdiler fidanları...

Muhtar geldi gülerken, Vahit bey neden bana danışmadın. Burada bu ağaçlar yetişmez ki diyerek kucaklaştı Vahit dedeyle. Denemeden bir şey diyemem dedi Vahit dede... o akşam bütün çocuklar yatışı namazında saflarda yerlerini tekrar aldılar tekrar kaptılar harçlıklarını... Yakup hocanın yüzü gülmüştü, hiç dönmeyeceksiniz sandım diyerek uzunca bir müddet sarılıp ağladı Vahit dedeye...

Ertesi sabah öğretmenimiz bizi sınıftan çıkardı hepimiz birer fidan olarak çay boyuna gittik, Vahit dede ile Ummuş nine dere kenarında fidan çukurları kazıyorlardı meraklı köylülerde onlara bakıyorlardı, yüzü güldü Vahit dedenin sağ olun öğretmen bey bende fidanları nasıl getireceğimi düşünüyordum diyerek karşıladı bizi, öğretmenin geldiğini gören köylülerde koyuldu işe. İmam Yakup hoca geldi az sonra, bütün köylü dere kenarında olunca orada okudu ezanı, cemaatle namaz kıldık. Çay boyuna fidanlar, bahçelere fideler derken akşam ezanı sırasında bitmişti ekim dikim işleri...

Olukönü Çeşmesi - Dikmen

Ertesi sabah okula giderken beni çağırdı Vahit dede, bu köyde marangoz var mı diye sordu bana, Abdurrahman'ın Hüseyin le İmam Cafer var ama artık çalışmıyorlar dedim bana onları çağırır mısın dedi. Sonra, hemen koşup çağırdım geliyoruz yeğen dediler. Ben okula gidip pencereden Vahit dedeyi izliyordum. İkisi de geldiler, Vahit dedeyle uzun uzun konuştular, Vahit dede onlara uzun uzun bir şeyler anlattı ama pencere kapalı olduğu için ne konuştuklarını duyamadım, sonra dağıldılar...

Birkaç gün sonra köyün ürettiği ürünlerin arasına küçük biblo gibi gelin sandıkları da katıldı, ceviz ağacından üretilmiş üzeri işlemeli ceviz yağı ile parlatılmış sandıklar göz kamaştırıyordu.

Yaz gelmişti ki bahçeye diktiğimiz fideler sebze vermeye başladı, karpuzlar kıp kırmızı, kavunlar bal gibi tatlıydı, kara dut fidanlarının başında tek tük kırmızı dutlar belirmişti... derken Bir akşam üzeri acı bir olay yaşadı köyümüz, ev yaptırmak için taş kıran bir karı kocanın üzerine dağ göçmüş adam hanımıyla birlikte dağın altında kalmıştı. Köylüler birlik olup cesetleri çı-

kardılar, herkes ölenlere değil de arkalarında bıraktıkları iki yetime acıyordu, bunlara kim bakacak şimdi diyerek... Vahit ve Umuş baktı onlara, yanlarına aldılar kendi kızları gibi kendi oğulları gibi yedirdiler, giydirdiler okula gönderdiler onları.

Sonrası yedi yıl hiç durmadı Vahit dede elinde Hz. Musanın esasına benzeyen üzeri topuz bir asa durmadan çalıştı, köylünün atölyelerde el emeği göz nuru ürettikleri ürünleri götürdü şehre, para getirdi şehirden, eskiden at arabası bile olmayan köyümüzde taksiler, traktörler vardı artık.

Ben şehirde liseye başlamıştım ama Umuşla Vahidi sürekli takip ediyordum. Bir gün Umuşla Vahidin öldüklerini duydum, inanmadım, ikisi de mi diye sordum arkadaşına, ikisi de dedi, nasıl olur ikisi de birden aynı anda derken arkadaş açıkladı, zehirlenmiş olmalı. Herkes Nusret ustadan şüpheleniyor ama muhtarın kayın pederi olduğundan kimse açıkça konuşamıyor derken ben tekrar sordum Nusret usta niye böyle bir şey yapsın ki gıda zehirlenmesidir dedim. Yanlarındaki ço-

cuklarda bir şey yok, Vahit dede ile en son görüşende O... Gece Vahit dedenin evine gelmiş, Vahit dede ile tartışmışlar deyince benimde içime bir şüphe düştü...

Hemen köye giden bir araba buldum ve Vahit dede ile Umuş ninenin cenazesine yetiştim, savcılıktan adamlar gelmiş, doktor gelmiş yazmışlar çizmişler, cenazelerin yıkayıp defnedilmesine izin vermişler..

İmam cenazeyi yıkamak için hazırlanırken birden nereden geldikleri belli olmayan elli kadar beyaz giysili kadınlar ve erkekler peyda oldu kalabalığın arasında. Köylüler hiç tanımadıkları bu insanları görünce donup kalmıştı. Beyaz giysili erkekler Vahit dedeyi, kadınlar ise Umuş nineyi yıkadılar kefenlediler ve tabutu omuzlayıp musallanın yolunu tuttular. Beyaz giysili kadın ve erkekler köylülerle birlikte musallada namaza durdu helallik istendi helal olsun dedi herkes... Helal olsun...

Nusret usta siz kimsiniz nereden geldiniz diye sordu ama beyaz giysili genç adam sadece gülümsedi ona... Sonra beyaz giysili adamlar iki tabutu da omuzladılar, herkes mezarlığa açılan mezarlara götüreceklerini beklerken, onlar tabutlar omuzunda dağa doğru yöneldiler... Umuşla Vahidin yetimleri bir kaç metre tabutun arkasından gitseler de köylüler onları durdurdu, oğlanın elinde Vahidin topuzlu asası vardı, kızın elinde ise mezarının üzerine dikmek için birkaç çiçek... Tabutu taşıyanlar dağlara doğru çekip gittiler. Ve gözden kayboldular... Köylüler ve çocuklar tabutun arkasından bakıp kaldılar. O günden beri bizim köyde sessiz sedasız mutlu bir hayat süren karı koca yaşlılara oh ne güzel Umuş ile Vahit gibi yaşayıp gidiyorsunuz derler...

AHMET HULUSİ EFENDİ

—Hüseyin ASLAN

Bugünlerde 1992-1994 senelerinde kaldığım Denizli'ye uğramıştım.

Yunanlıların İzmir'i işgali üzerine Denizli'de ilk Milli Mücadeleyi başlatan Denizli Müftüsü Ahmet Hulusi Efendi adına hayırseverlerin kurduğu Müftü Ahmet Hulusi Efendi Vakfı var. Vakfın düzenlediği programa iştirak ettik.

Benim vakıfta kaldığım dönemde okumak için kardeşlerim ve akrabalarımından bir kısmı da vakfın Babadağ ilçesindeki şubesinde kalmışlardı.

Vakıf, Denizli'nin bütün ilçelerinde ve köylerin de dinine, vatanına, milletine saygılı gençler yetiştirmeye devam ediyor.

Bu vesileyle Müftü Ahmet Hulusi Efendi'yi ve şehitlerimizi rahmetle anıyor ve onunla ilgili biraz bilgilendirme yapıyoruz:

"Kimin himmeti milleti ise o tek başına küçük bir millettir" der. Bediüzzaman.

Müftü Ahmet Hulusi Efendi'nin 15 Mayıs 1919'da Milli Mücadeleyi Başlatan Fetvası:

Muhterem Denizlililer...

Bugün sabahın erken saatlerinde İzmir, Yunanlılar tarafından işgal edilmiştir. Bu tecavüze karşı hareketsiz kalmak, din ve devlete ihanettir, vatana karşı irtikab edilecek cürümlerin Allah ve tarih önünde affı imkânsız günahdır. Cihad, tam manasıyla teşekkül etmiş dini farize olarak karşımızdadır.

Hemşehrilerim, karşımıza çıkarılan dünkü tebeamız Yunan'a biz mağlup olmadık. Onlar öteki düşmanlarımızın vasıtasıdır. Yunan'ın bir Türk beldesini ellerine geçirmelerinin ne manaya geldiğini, İzmir'in şu birkaç saat içinde irtikab edilen cinayetler gösteriyor.

Silahımız olmayabilir, topsuz – tüfeksiz sapan taşları ile de düşmanın karşısına çıkacağız. İstiklal aşkı, vatan sevgisi

hassasiyet şuurumuz ile kalbimizdeki iman ile mücadelemizin sonunda zaferi kazanacağız. Bu uğurda canını verenler şehit, kalanlar gazilerdir. Bu mutlak olarak cihad-mukaddestir.

Korkmayınız... Meyus olmayınız...! Bu livay-ı hamd'in altında toplanınız ve mücadeleye hazırlanınız. Müftünüz olarak cihad-ı mukaddes fetvası'nı ilan-ı tebliğ ediyorum.

AHMET HULUSU EFENDİ
-DENİZLİ MÜFTÜSÜ -15 MAYIS
1919

Müftü Ahmet Hulusi Efendi ve diğer üyelerin öncülüğünde düzenlenen bu mitingde Ahmet Hulusi Efendi'nin vermiş olduğu Milli Mücadele fetvası ve bu kararı takip eden fiili teşkilat, Milli Mücadele tarihimizin İLK varlığıdır.

Allah Kuran'ına, dinine, vatanına, milletine ihanet etmeyen, sahip çıkan ve geçmişine layık nesiller nasip etsin inşaAllah.

Yüzümüz farklı olsa da, özümüz birdir.

İNSANDA FİZİKİ VE MİZACİ ÖZELLİKLER

Dr. Ali ÖZEL

doktoraliözel@gmail.com

Kendinizi bir tipe yakıştırıp onunla ister övünün, isterseniz yerinin,amma bana bir şey demeyin bende kendime bir kalıp bulamadım. Ortadayım çünkü, isteğimiz dışında, gelip hem tenimize, hem de ruhumuza sinmişler.

Çoktandır tıbbi konulara değinmedik. Tüm canlılarda, aynı cinsten olmalarına rağmen fiziki olarak değişik görünüm sergilenir. Bu insanlar içinde geçerlidir. Farklı oluşumlar esas olarak ırsiyete yani genetik düzene bağlı ise de esas vücut dengesini ve düzenliliğini oluşturan kas, kemik cilt ve yağ dokularını oranlayan iç salgı bezleri dediğimiz hormonlardır. Bu hormonlardan yalnız adlarını anarak ta olsa kısaca bahsetmeliyim. Yabancı, yani tıp dili olan Latince kelimeleri kullanıp kafalarınızı karıştırmak istemiyorum, bu sefer de anlatımda bir yavanlık olacak amma, buna göz yumacağız

TİROİT bezi. Bu hormon boyunumuzun önünde, sağ-sollu bir çift olarak bulunur. Vücudumuzun hemen her fonksiyonları ile ilgilidir. Hastalıklarında dev cüsseli, iri yapılı insanlar olabildiği gibi aksine, bodur, çelimsiz, cilt düzensizlikleri de olan formlar da meydana gelebilir. **HİPOFİZ bezi.** Beynimizin tabanında fasulye büyük-

lüğünde bir bezdir. Kafamızın en mukavim, muhafazalı yerine yerleştirilmiştir. O kadar minik boyu ile vücudumuzun kozmik merkezini oluşturur. Tüm vücut fonksiyonlarını kontrol eder. Bozukluklarında kişinin boyunda, endamında, cildinde, tüm sistem ve organlarında denge bozulur. Tıp, huy-mizaç değişiklikleri görülür.

SÜRRENAL bezler. Bunlar her iki böbreğimizin üzerlerine yapışık bezlerdir. Tüm metabolizma ile ilgilidirler. Arızalarında cilt, boy-post ve tüm bünyeyi ilgilendiren arızalar, tipler meydana gelebilir. Kortizon dediğimiz çok önemli hormonlar da bu bezlerde imal edilir. **PARATİROİT bezi.** Bu bezler de boyunda tiroit bezlerinin hemen yanlarında bulunurlar. Fasulye cesametindedirler. Bu bezler kalsiyum, fosfor metabolizmasını ayarlayarak iskelet, kemik sistemini düzenlerler. Arızalarında iskeletin kuruluşunda deformlar ve tip değişiklikleri olabilir. **TİMUS bezi.** Kas sistemimizi düzenler. Arızasında bil-

hassa kas iskelet sistemimizde de formiteler oluşur. CİNSİYET bezleri. Kadın ve erkek cinsiyetini oluştururlar Arızalarında kadın ve erkeklerde vücut deformiteleri, tip ve şekil değişiklikleri meydana gelebilir. GÖZ yaşı bezleri. Her an salgılanarak, göz kapaklarının göze yapışmasını önleyerek göz yuvarlağını hareketli olmasını sağlarlar. TÜKRÜK bezleri. Her an faaldırlar. Sindirime olan faydaları yanında, esas dilin ıslaklığını, rahat hareket etmesini sağlarlar. Yoksa dilimiz damağımıza yapışır, ne konuşabilir, nede lokmayı çevirebiliriz. MİDE bezleri. Bu bezler çoğu kez çiğnemedeni bile yutuverdiğimiz yiyeceklerimizi sindirip, eritip vücudumuza yararılı hale getirirler. Bu salgı Hidroklorik asit türü bir salgıdır. Normalde yakıcı, paralayıcı bir asittir. Amma içinde bulunduğu mideyi, yani et torbayı yakmıyor. Çünkü KÜLLİ yaradan tedbirini almış, Müsin diye koruyucu bir salgı yaratarak, mideyi asidin yakıcı şerrinden korumuş. Denge bozulduğunda ülser başta olmak üzere çok değişik mide hastalıkları zuhur edebilir. Karaciğerde üretilen, sindirim üzerine etkili ÖD salgını, pankreasta üretilip vücuttaki şeker düzenini sağlayan İNSULİN le beraber, tüm vücut yüzeyimizi kapsayan TER bezlerimizi de unutmadan hatırlayalım. TÜKRÜK bezlerimiz ve salgısı olan tükürükte olmazsa olmazlarımızdan. Bazı gıdaların hazım ve sindirime rol oynamasının yanında ağızımızı ıslak ve kaygan tutarak dilimizin hareketliliğini sağlar bu şekilde konuşabilir ve lokmaları toparlaya biliriz. Yoksa dilimiz damağımıza yapışır, yerinden bile kımıldatamayız. Tükürüğümüzün faydalarını saymaya kalksak, son derece önemli

az on beş madde sıralarız. Tükürüğümüzü har vurup harman savurarak, gerekli gereksiz, rast gele harcayıp telef etmemeliyiz. GÖZYAŞI bezlerimiz, gözün her an hareketli olmasını sağlar. Yoksa göz kapakları, yuvarlağa sıkıca yapışır ve hareketine mani olur, sonuçta görme işlemi sağlanamaz. Görüldüğü üzere, beden, ruhen vücudumuzun dirlik, düzenlik, sağlıklı olmamız, tüm hormon ve salgı sistemlerimizin uyum içinde çalışmalarına bağlı. bütün sistemler, organlar örümcek ağından çok daha sağlam, karmaşık olarak, sıkıca birbirlerine sarmaş-dolaş olmuşlar. Birinde hasıl olan bir arıza diğerlerini ve tüm vücudu anında etkiler.

Bu girişten sonra, tıbbi olarak, belirlenen insanın fiziki, mizaç ve huy tiplerinden kısaca bahsedeceğiz. Arkadaşlar kendilerine uygun fiziki, bir huy- mizaç görünümü seçerek güle oynaya kullansın. Görünüşü yani fiziki olarak insan vücudu üç ana tipe ayrılmıştır. Astenik, piknik ve atletik.

ASTENİKLER

Bu tiplerde daha çok uzunlamasına, boya çekim bir görüntü vardır. Uzunca boylarına rağmen kemik, adale ve cilt yapılarında bir durguluk, derilerinde kuruluk göze çarpar. Omuzları dar, omuz başları biri birine yakın ve öne meyyaldırlar. Keza göğüs kafesleri darca, önden arkaya basık gibidir. Karınları tahta bibi tabir edilen cinsten düzdür, konik tarzında uzuncadır. Kolları omuz başlarına asılmış gibi durur, uzun ve zayıftır. El parmakları daha da uzun olup kemikli sağlamdır. Kafa çevreleri diğer tiplerden daha küçüktür, yüzleri sivri- dir. Saçlı derileri daha aşağı inip alınlarını daraltmış gibidir. Burunları sivrice, elmacık ke-

mikleri belirsiz, dudakları ince, burunlarına uygun olarak çeneleri de öne doru sivri- dir. Başları, uzunca boyunlarının üzerinde daha narin görünürler. Bacakları da kolları gibi uzun fakat daha adalelidirler. Saçları sık ve diri görünümlü, kulakları büyük ve yelpazemsidir. Saçları dökülüp fazla kabaklaşmazlar. Astenikler hantal yuvarlak olmayan hareketli tiplerdir, Olgunluk ve yaşlılıklarında vücutlarında hantallaşma, deformasyon gibi yaşlılık arazları çok tesirli olmaz. Bazı astenik tiplerde vaktisiz bir ihtiyarlama belirtileri görülür. Kırk yaşında olmalarına rağmen çok ileri yaş görünüm- lerini verirler. Derileri buruşur, yüzleri solar ve gözleri fersizleşir. Astenik tiplerde yüzler çoğu zaman çocuksu halini devam ettirir. Astenik tipler genelde hayat dolu, izanlı, sebatkar bir görünüm sergilerler. Atletizm başta olmak üzere bazı spor dallarında daha başarılıdırlar.

PİKNİK TİPLER

Bunlar genelde orta boylu, tıknaz yapıdırlar. İki omuz arasına oturmuş kalın, kısa bir boyunun üzerine, geniş çaplı şaplak yüzlü irice bir kafa yerleşmiştir. Aşağı doğru inen kalın, küfeyi andıran göğüs, yine geniş çaplı sele gibi denen bir karın takip eder. Göğüs, baş ve karın çevrelerindeki yağ birikimi daha fazladır. Omuzları kunt ve yuvarlak bir iniş gösterir. Yuvarlak ve dolgun gövdeye nazaran kol ve bacakların daha zarif olduğu görülür. Kemikleri kırılmaya, zedelenmeye daha meyyaldırlar. Kısa ve kalın olan boyunları öne doğru meyilli olup hafif kamburumsu bir görünüm sergilerler. Geleşmiş göğüs kafesi ile fıçım- sı karınları bir heybetli duruş sergilerler. Karın, göğüs, kol ve bacakları hep enlemesine bir

gelişme gösterir, Piknik tipler diğer tiplere nazaran daha çok şişmanlamaya meyyaldırlar. Bu şişmanlık daha çok karın bölgesinde yağ birikimi ile kendini gösterir. Pikniklik karakteri en bariz otuz-elli yaşları arasında kendini gösterir. İleri yaşlarda piknik tipin karakterleri silinmeye başlar. Piknik tipler sac dökülmesine, dazlaklığa daha meyyaldırlar.

ATLETİK TİPLER

Uzuna doğru giden orta boy-ludurlar. İyi gelişmiş bir omuz ve göğüs kafesi ile şişkin olmayan çekik bir karın belirli vasıflarındandır. Göğüs ve karına nispetli olarak kol ve bacak kasları da iyi gelişmiştir, düzgün ve muntazamdır. Baş kuturları asteniklerden fazla, pikniklerden daha narindir. Baş, muntazam olan boyunda dik başlı bir duruş gösterir. Saçlı deri, alın, kaşlar, elmacık kemikleri ve alt çene, yani çehre orantılı bir duruş gösterir. Köprücük, el ve ayak kemikleri ile kasları daha bir gelişmişlik vardır. Omuz çevrelerinin genişliği ve ciltlerinin gergin ve düzgün oluşuyla da farklılık arz derler. Vücutları yağ tabakası yerine adale yönünde gelişmiştir. Atletik tip buluş çağından itibaren belirlenmeye başlar. 25 yaşından itibaren de iyiden belirlenir. Atletikler yaşlılıklarında da vücut oranlarını kısmen muhafaza ederler. Tabi vücudun eskimişliği ve yorgunluğu bir başkadır, bahsedilen vücudun kendi oranını korumasıdır

Özet olarak, uzunlamasına bir gövde ve kol ile bacaklar, sivri ve dar omuzlar ve göğüs, bele yapışık gibi bir karın, sivrice kafa ve yüz, yine, keskince bir burun, belirsiz elmacık kemikleri, yelpazemsi kulaklar, temkinli, şüpheli duruş v.s. astenik tipi tarif edebilir. Büyükçe kafalı, kalınca boyunlu,

enlemesine gelişmiş göğüslü, enine önüne doğru gelişmiş karınlı, buna nazaran narın kol ve bacaklı, oldukça neşeli ve umursamazlar da piknik tipe uyabilirler. Uzunca boylu, geniş ve düzgün göğüslü, muvazene-li boyunlu, kafalı, öne taşmayan düzgün karınlı, kol-bacak, el-ayak, kemik ve kasları daha gelişkin, kasıntılı, kendini bir matah sanan tiplerde atletik olarak görülebilir.

Bu tiplerin hiç birinin diğerine asla bir üstünlüğü yoktur. Birde saf olarak, astenik, piknik ve atletik de çok nadirdir, çoğunlukla karma olarak bulunur. Sonra aynı tipten insanların vücut ölçüleri bile standartlık göstermez. Mesela piknik tiplerin ortalama boy uzunlukları 168, kiloları ise 68, atletiklerin boy ortalaması

170 Cm. kiloları 63 kg. Asteniklerin ise ortalama ağırlıkları 58 kg, boyları ise 68 Cm. gibidir. Fakat bunlar asla sabit rakamlar olmaz. İnsanların bazı tiplere ayrılmasının esas sebebi, bazı tiplerin, bazı bedeni, sinirsel ve psikolojik hastalıklara daha yatkın olmaları, huy ve mizaç bakımından da değişik karakter sergilemelerindendir. Tip ayırımı sinir ve asabi hastalıkları ile uğraşan (nörolog ve psikiyatris) hekimlerin işine daha fazla yaramaktadır. Mesela veremin astenikler de, diyabetin pikniklerde, eklem hastalıklarının atletiklerde daha fazla olduğu sanılır. Pikniklerin ve Asteniklerin depresyon ve şizofreniye (asabiye hastalığı), atletik ve pikniklerin ise sara hastalığına daha yatkın oldukları görülür. Atletikler denince hep sportmenler akla gelirse de, dünyanın en ünlü atletlerinin astenikler den, boksör ve güreşçilerin de pikniklerden de çıktığı görülür. Şimdi de insanların mizaç ve huylarına göre tiplerini görelim.

GEVEZE VE ŞEN TİPLER

Daha uzaktan şen, şakrak sesleri işitilir. Her türlü eğlencenin önde gidenlerindendirler. Kalabalık bir yerde ortaya bir taş atıp lafa karışırırlar. Zihin yorucu, ağır, tehlikeli işlerden pek hoşlanmazlar. Taze, şen şakrak, suyun üzerinde, yaprak misali hareketi severler, suyun dibine asla inmezler. Kimseye zarar vermeyen iyi kalpli insanlar olarak bilinir, sevilirler. Etrafa zarar verdiklerine şahit olunmaz. Fakat bulundukları ortamda haddinden fazla gevezelikleri yüzünden, tez zamanda antipati yaratıp çekilmez bir hal alırlar.

SAKİN MIZAÇLI TİPLER

Bunlar sakince oturup, etrafı süzer, fazla lafa karışmazlar. Buna rağmen nüktedandırlar hikaye anlatmasını, hikaye uydurup yaratmasını pek severler. En basit bir olayı büyütüp balandırmaya bayılırlar. Yayvan bir şekilde konuşmalarına rağmen konuşmaları dinlenir. Konuşurken çoğu kez seslerini abartılı şekilde yükseltir tok ve inandırıcı bir ses tonuna büründürürler. İnsanları seven, iyilik eden, hallerinden memnun bir görünüşleri vardır. Aranıp, sorulan tiplerdirler, dostturlar Rahatlıklarına düşkün olup insanları idare etmesini iyi bilirler

SESSİZ, DUYGULU TİPLER

İyi insan görünümü, duygulu hassas dırlar. Genelde her hareketleri tereddütlü ve istemeyerek şeklindedir. Herkesle iyi geçinmeyi, sulh ve sükun içinde yaşamayı tercih eden bir halleri vardır. Belirli bir toplandı ve oyun grupları olabilir, asla oyun bozanlık etmezler. Ciddi ve sakin yerlerde ve yine ciddi bir mesuliyet altında çalışmayı severler. Umumiyetle yufka yürekli, gözleri yaşlı olur. Kendilerine güvenleri olmadığı için,

işlerinde pek başarılı olamazlar, cin fikirlilikleri yüzünden ortak iş yapmaya yanaşmazlar.

RAHAT, EHLİ KEYF TİPLER

Entellektüel, zeki ve kültürlü bir görünüm sergilerler. Buna rağmen daha çok halk arasında bulunmayı tercih ederler. Hayatın tadını çıkarmaya bak diyenlerdendirler. Fazla lükse de düşkün değillerdir. Genelde piknik tipe dahil olan bu insanlar, ağır mesuliyetli işleri sevmezler. Başkalarının emeğini ve alın terini istismar ederek bedavacılığa yatkındırlar. İyi kalpli, şen ve sevimlilikleri ile dikkat çekerler. Günlük konular üzerinde çene çalmayı pek severler. Gerginlik, telaş ve titizlikten uzak, idealsiz, yüksek gayeler taşımayan, biraz beleşçiliğe meyyal yaşamayı tercih ederler.

FAAL, BECERİKLİ, AMELİ TİPLER

Güçlük ve sıkıntıdan acizlenmeyen ve bunlardan kurtulmasını bilen, bu yönleri ile aranan insanlardır. Genelde kendilerini işimiz başımızdan aşkın olarak tanıtırılar, bir çok işi beraber yürütmeyi becerirler. Yorulmak nedir bilmeyip yeni ufuklar açıp, yeni işlere girerler. Hekimlik, siyaset gibi uğraş ve cebelleşme işlerine daha yatkındırlar. Arabuluculuk etmeyi, işlerinde kati sonuç almayı, düşüncelerini açık söyleyip dürüst olmayı severler. Mevki ve şöhretten çok serinliği ve sakin yaşamayı sever, mal biriktirip tepeden bakmayı benimsemezler

KİBİRLİ VE

İNCE DÜŞÜNCELİ TİPLER

Bu insanların çok hassas bir sinir sistemleri vardır. Hemen her şeye karşı şüpheli ve çekingendirler. Arkadaş ve dost, ahabap seçmekte güçlük çekerler. Genelde halk tabasını küçümser, yererler. Her şeyi ince

eleyip sık dokuyanlardandırlar. Çoğu şeylerden, mesela ütülenmeyen elbisenin kıvrımlarından bile yakınırlar. Genelde ukûla olsalar da karşısındakine nazik davranmayı tercih ederler. Kırılgan, alıngan hassastırlar. Bir şeyi ya sıkıca benimserler yada temelli ret ederler, bir ortalama-sını bulamazlar. Doğru, özlü ve köklü bir mizacı benimsemezler. Yerine göre ince, nazik, nezih davranmayı pek sevmezler. İki yüzlülüğe meyaldırlar.

DÜNYAYA YABANCI GİBİ DURAN İDEALİST TİPLER

Bunlar da sessiz, sanki dünyadan bihaber, felsefi fikirlere bürünmüş bir hayat sürmeyi tercih ederler. Kendilerince sevdikleri, benimsedikleri fikirlerle meşgul olurlar. İnandıkları fikre dört elle sarılıp taviz vermezler. İnsanlarla olan münasebetlerinde oldukça utangaç, acemi ve beceriksizdirler. Tavır ve hareketleri sert ve kendilerince güven vericidir. Süs, ziynet ve harici görünüme düşkün değildirlar. İğneleyici, alaycı ve iki yüzlülükleri sıkça görülür. Bazı idealist düşüncelerini yaymaya çalışıp, mücadele ederken, bazıları içine kapanırlar. Çoğu kez bu idealist tiplerden, ahlaklı, enerji yüklü, asil, temiz düşünceli, muhteşem, katı ve dengeli karakterli, babayığitler de çıkar. Bu tipler çıkmasa toplum iyicene içine kapanıp himbillaşır. Arsız, dejenere, çağa ve gidişata ayak uyduramayıp, milleti sömürüp, bedavadan geçinen sürüngenlerin esiri olur.

SOĞUK VE EFENDİ TABİATLI TİPLER

Bu tipler daha ziyade asker, emniyet teşkilatı, üst dereceli memurlardan ve koruma görevlilerinden çıkar. Her türlü tehlikede hissiz denecek kadar umursamaz görünürler, soğuk

kanlıdırlar. Kendilerini sırf emir vermek için yaratıldıklarını sanırlar. Genelde prensip sahibidirler ve sanki anaları onları bulundukları makam için doğurmuştur. Namus ve şeref telakkileri aşırı, abartılı olup, buluttan nem kaptı karakterini gösterirler. Muhatablarını kolay affetmezler ve inanç ve fikirlerinde sabittirler ve taraf olurlar. Karşıdakini rahatlıkla hainlikle suçlarken, kendi taraflarına nazik, yumuşak ve yalvarışık davranırlar. Emir, komuta, disiplin ve yönetim hususunda başarılıdırlar. Pek halden anlama huyları yoktur. Hak ve vazife titizlikleri kindarlığa kadar uzanabilir. Bunlardan entrikacı ve becerikliler fazla çıkar.

KURU VE UYUŞUK TİPLER

Bunlar esas olarak şakaya, nükteye kapalı, gürültüsüz, sessiz yumuşak huyludurlar. Genelde yüz ifadeleri yapmacıktır. Kuru ve de somutkandırlar. Pek lafa katılmazlar ve hatta hiç konuşmamayı tercih ederler. Buna rağmen içlerinden çok geveze, durdurulamayanlarda çıkar. Çoğunlukla kendini beğenmiş, kuruntulu, mecnunca karakter gösterirler.

Çok kısa, sadece adlarını anarak yazdığım bu fiziki ve huy-mizaç tiplerini tıp ilminin esas konularındandır. Her bir tiplere için ayrı geniş hacimli kitaplar yazılmıştır. Zor, karmaşık ve çapraşık konular olup biri birinden ayırmak ayrı bir ihtisas ve bilgi birikimini gerektirir. Daha öncede yazdığım gibi, kendinizi bir tipe yakıştırıp onunla ister övünün, isterseniz yerinin, amma bana bir şey demeyin bende kendime bir kalıp bulamadım. Ortadayım çünkü, isteğimiz dışında, gelip hem temimize, hem de ruhumuza sinmişler.

RAHMET OLA

HATİCE GÜÇLÜ

Niğmetullah UÇAR

Hacı Alim Eşi

Hüsem Omar kızı Alim'in eşi
Bugün can vermiştir Hatice Güçlü
Ümmeti Muhammed onun kardeşi
Ukbaya gitmiştir Hatice Güçlü

Bin dokuz yüz kırka sekiz yıl ekle
Doğum tarihidir bakınca şekle
Beşinci çocuğu bulur aile
Dünyaya gelmiştir Hatice Güçlü

Beş erkek kardeşin ikisi küçük
Dört kız kardeşinin birisi büyük
Bu yüzden çocukken taşımıştır yük
Çok emek vermiştir Hatice Güçlü

Kardeşleri Hüsem, Hasan, Mehmet'tir
Zeynep, Ali, Sefer, Ayşe, Eşşe'dir
Fatma en arkadan dünyaya gelir
Hepsini sevmiştir Hatice Güçlü

Çocukken tarlada evde çalıştı
Sıkıntılar çekti derde alıştı
Evlilik yapınca ele karıştı
Başı dik gezmıştır Hatice Güçlü

Annesi Fatma'dır sözünü tutar
Mektebin önünde çocukluk yaşar
Alim Güçlü ile evlilik yapar
Murada ermiştir Hatice Güçlü

Eşi tahsildardı belediyede
İşler ona kaldı evde bahçede
Tarlada, yaylada, bağda, derede
Toprak bellemiştir Hatice Güçlü

Çok kahırlar çekti sabır ederek
Kaderimdir benim bunlar diyerek
Önceleri yaptı çok isteyerek
İşten bezmemiştir Hatice Güçlü

Sadettin ilk olan oğullarıdır
Fadime, Emine, Fatma kızıdır
Ayşe, Ali, Hacer çocuklarıdır
Of be dememiştir Hatice Güçlü

Eş böbrek hastası ihtimam ister
Su kaynatır yollar sağlık olsun der
Yiyip içmesine çok dikkat eder
Azık göndermiştir Hatice Güçlü

Şeker yükselişi engellenmedi
Gözlere vurunca göz etkilendi
Böbrek iflas etti direnci yendi
Strese girmiştir Hatice Güçlü

Diyalize girip yaşamaktaydı
Bozkır'da Konya'da bağlanmaktaydı
Eşi götürdüğü günleri saydı
Canından bezmiştir Hatice Güçlü

Yürüyemiyordu ayak halsizdi
Problem yaratan göz, böbrek, dizdi
Ayakta derman yok hareketsizdi
Yardım beklemiştir Hatice Güçlü

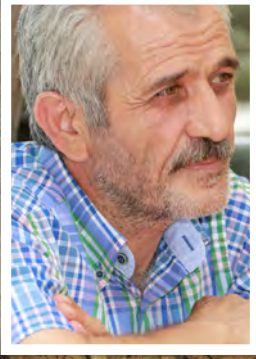
Son iki yılında yürüyememiş
Evde diz üstünde odalar gezmiş
Yalnız kaldığında çok kederlenmiş
Çıkmak istemiştir Hatice Güçlü

Konya'ya gitmiştir hastahaneye
Belki derman olur derdine diye
Tabutun içinde gelir geriye
Kefeni giymiştir Hatice Güçlü

Atmış yedi yıllık bir ömür bitti
Zahmet yeri olan dünyadan gitti
Sevdikleri onu yudu defnetti
Kabrine girmiştir Hatice Güçlü

Çileli yılların yorgunluğuyla
Ömür bitirirken gitti duayla
Yaşayanlar ölür gelen sırayla
Boynunu eğmiştir Hatice Güçlü

Allah rahmet etsin, kabri nur dolsun
Mekanı cennetten bir bahçe olsun
Yaratıcısından merhamet bulsun
Bunu hak etmiştir Hatice Güçlü

Kerim BOZDAĞ

kerim.bozdag@gmail.com

GELENLER - GİDENLER

Taşı, toprağı, suyu hava-sı ve insanları ile bizim köy... Burası işte, Çetmi. Tanıdık insanların hafızalarımıza kazınmış simaları gözlerimizin önüne geldiğinde, onlarla birlikte yaşadığımız hatıraların harmanında yoğruluruz bir müddet. İşte şu adam, bu kadın ve bu kişi... Emmi, dayı, hala, ebe... Geline, gardaş, arkadaş... Her kim varsa o an, simasını temaşa ettiğimiz insan kim olursa olsun bizim insanımız. Vatanına bağlı, ecdadına saygılıdır. Herkes her alanda kendince mukaddes kabul ettiği değerler için bir şeyler yapmanın derdindedir.

Çetmililer bütünüyle istisnasız anlatmaya yetmeyecek meziyetlerin sahibi güzel insanlardır. Bizi bir arada tutan şeylerin kıymetini bilmezsek zamanla aramızdan ayrılıp giderler. Hiç te farkına varmayız neleri neden kaybettiğimizin.

Burada onları tek tek sayacak halimiz yok elbet.

Vakfımıza her daim -yönetenler kim olursa olsun- sahip çıkmalıyız. "Bizden"di, "ondan"dı anlayışını bir an önce terk etmeliyiz.

Dergimize sahip çıkmalıyız. Gözümüzün gördüğü, kulağımızın duyduğu her güzellik bu derginin sayfalarına yansımali...

Dağlarımıza taşlarımıza bağ ve bahçelerimize yeterince ilgi göstermeli, börtü böcek her canlıyı korumalıyız.

Bunlar elbette olmayan şeyler değil. Herkes bu konuda elinden geleni yapıyor. Ama "yetmez" demeliyiz. İnsanlarımız her daim en "iyiye layık" diye düşünmeliyiz.

"Eskiden kimler kimler vardı" dediğimizde, birden bire kalanların yok denecek kadar az olduğunu fark ediyoruz. Halbuki

onlar hayattayken kadir kıymetlerini yeterince bilmeliydik. Gidenlerin hepsi bizim için yaşadılar... Ve öylece bırakıp gittiler. Hatıraları hafızamızdan çıkmıyor... Bizler de bir gün, bu dünyadan gelmiş geçmiş bir fani olarak hatırlanacağız. Yaşayan hafızalardan silinmeyecek izler bırakmalıyız.

Hadimi hazretlerinin, "İnsan bu dünyada bırakmalı bir eser. Eser bırakmayanın yerinde yeller eser." sözünde olduğu gibi her birimiz bir eser bırakmanın gayreti içinde olmalıyız.

Ali Hoca'nın dudu gibi?...

Ali Hoca orada yaşamaya devam ediyor hala...

İsmi diktiği bir dut ağacı ile o mekana vererek ebedileştiren büyüklerimizin izinden gittiğimiz müddetçe biz birlik ve dirliğimizden bir şey kaybetmeyiz.

HAKİKAT GENÇLİĞİ

Ömer KARADENİZ

“En hayırlı genç o dur ki ihtiyarlar gibi ölümü düşünüp ahretine çalışarak, gençlik hevesatına esir olmayıp gaflette boğulmayandır. Ve ihtiyarlarınızın en kötüsü o dur ki, gaflet ve hevesatta gençlere benzetmek ister.”

Küresel dünyanın ve kapitalist düzenin, insanları yorduğu ve yutmaya çalıştığı bir zaman diliminin içerisinde bulunmaktayız. Bu zaman zarfında insanlığı ve özellikle de gençleri maddi dünyaya sürükleyen bir yapı içerisindeyiz. Her geçen gün mıknaş gibi kendisine çeken, “Görenek” belasıyla da insanları hayatta doyum-suzluğa iteleyen bir dünyadayız. Böyle bir zamanda insanlar her şeyden önce maddiyata yönelmek zorunda bırakılıp ahlak ve maneviyat ikinci(2.) hatta üçüncü(3.) plana kalmaktadır. Ailelerde bu durumu pekiştirerek oğlum/kızım hâkim savcı, doktor, öğretmen vs. vs. olsun diye elinde avucunda ne var ne yoksa hepsini harcamak suretiyle çocuklarını daha çok dünyaya, maddiyata itelemektedir. Çocuklarda bu tempoya ilkokul çağlarından itibaren hazırlanmaktadır. Ortaokul, lise, üniversite, mastır, doktora, derken hayatın en güzel, en tatlı dönemi geçmiş, sağlık ve zaman açısından sıkıntıların başladığı döneme girmeye başlamaktadır. Ailelerde bu süreçte hayatta en önemli şey olan ahlaki temelleri bilerek ve isteyerek görmezden gelmektedir. Ekonomik, sosyolojik ve psikolojik olarak bu yaşayanların elbette birçok sebebi var. Ancak ben özellikle bir tanesine dikkat çekmek istiyorum. “Hesabın, ahretin, cennet ve cehennemin hak olduğunu, dünyanın geçici olduğunu bile dünya hayatını ahret hayatına tercih etmek.”

Risale-i Nur Külliyyatından Kastamonu Lahikası’nda Üstad Bediüzzaman Said Nursi bakın ne diyor: “Yestehibunel hayat-teddünya alel ahireh”(Rad Suresi, 34) ayetinin sırr-ı işerişiyile ahreti bildikleri ve iman ettikleri

halde, dünyayı ahrete tercih etmek ve kınılacak şeyi baki bir elmasa bilerek rıza ve sevinçle tercih etmek ve ahreti görme-yen kör hissiyatın hükmüyle hazır bir dirhem zehirli lezzeti ilerde bir batman safi lezzete tercih etmek bu zamanın dehşetli bir marazı(hastalığı) bir musibetidir. O musibet sırrıyla hakiki müminlerin dahi bazen ehl-i dalalete(küfre sapanlara) taraftar olmak gibi dehşetli hatada bulunuyorlar. Bu manalardan da anlaşıldığı üzere her şeyi maddi pencereden değil de ahlak ve maneviyat penceresinden de bakılmasını hatırlatırlar. Çünkü veciz bir sözde de şöyle söyler: “Her şeyi maddiyatta arayanların akılları gözlerindedir. Gözler ise maneviyatta kördür.” Çocuklarımıza ve gençlerimize çek, senet, arsa, borsa öğretmek yerine önceliği Hakla hakikatle aşılmalıyız ki parasal yönler onun arkasından gelsin. Şöyle ki;

S- Her şeyden evvel bize lazım olan nedir?

C- Doğruluk

S- Yalan söylememek,

S- Sonra

C- Sıdk, sadakat, ihlâs, sebat, tesanüd(dayanışma).

S- Neden

C- Küfrün mahiyeti yalandır. İmanın mahiyeti sıdktır. Şu burhanın kafi değil midir ki; hayatın bekası, iman ve sıdkın ve tesanüdü devamıyladır.

Bu sırları hayatımızda tam manasıyla yerleştirememişiz ki çarşı ve pazarda doğruluk ve dayanışmanın yerini aldatma ve sahtekârlık almış ve çığ gibi büyümektedir. Alış verişte malını kusursuz gösterip yüksek fiyatla satış yapıp kolay ve rahat para kazanmanın derdine düşmüş-

tür. Oysaki ticaretin kuralı olan "Para kazanmak yerine müşteri kazanmak" işlettirilirse müşterinin ayağını alıstırmak, doğrulukla, yalan söylemeden, tevekül kapısına dayanıp devamlı ve dayanışma çerçevesinde toplumu hep birlikte yükseltmek ve yüceltmek herkesin görevidir. Ebu Bekir (r.a.) Efendimiz " Bir haramı işlemek korkusundan 40 helali terk ederdik." Başka bir rivayette 70 helalden bahsediliyor.

Bu manada okullarda yapmış olduğumuz seminer ve konferanslarda öğrencilere hatırlattığımız ve size de hatırlatmak istediğim birkaç örnek davranışı söylemeden geçemeyeceğim.

Ecdadımız, dedelerimiz Osmanlı döneminde İstanbul Eminönü'nde Galata köprüsünün üzerine valizini koyup 3 ay 5 ay Avrupa'ya gidip geldiğinde valizini yerinde bulan bir toplumdan, evlere girip mahremiyeti göz ardı eden nasipsizler evde değerli bütün eşyaları alan, el kesen, kol kesen,öldüren yakan yıkan bir topluma dönüşmüş durumdayız.

Yine ecdadımız Yavuz sultan Selim cennet mekân Mercidabık, Ridaniye seferine giderken İstanbul'dan orduyu alır İzmit, Sakarya üzerinden geçerken orduyu Adapazarı bölgesinde bağlık bahçelik elmalık üzümlük meralarından geçtikten sonra durdurur ve geri dönüp kontrol eder ve hiçbir zayıat yok, der ki: "Eğer bir bahçede bir tek zayıat olsaydı orduyu geriye döndürür ve seferi iptal ederdim." Orduya teşekkür Allah'a şükür ediyor.

Yine Fatih Sultan Mehmet Han cennet mekân İstanbul'un fethi öncesi Edirne'de tebdil-i

kiyafet yapıp çarşıya iner, ihtiyacı varmış gibi alış verişe dalar, varır bir esnafa, farz-ı misal derki bana ekmek, piring, bulgur verir misin? Esnaf ekmeği verir ve der, ben siftah yaptım şükür karşı komşum siftah açmadı diğerlerini oradan al. Fatih karşıya varır piring bulgur ister, pirinci verir yan esnafa gönderiri, yan komşusu da siftah açsın diye. Bu durum sonrası Fatih der ki: "Ben bu halk ile değil İstanbul'u dünyayı fethederim."

İşte bu güzel hasletlerin duygu ve düşüncelerin kaybolup sâri (bulaşıcı) hastalık gibi doyumsuz bir duygu ve düşünceye kapılmamızın birkaç sebebini şöyle sıralayabiliriz.

1. Ümitsizliğin hayatta çok fazla yer alması
2. Doğruluğun hayat-ı içtima-i siyasiye de ölmesi
3. Düşmanlığa muhabbet
4. Toplumu birbirine bağlayan ahlaki kuralları bilmemek
5. Bulaşıcı hastalık gibi çoğalan baskıcı tutum
6. Menfaate dayalı bir dünya, olarak sıralayabiliriz.

Hayattaki bu küresel dünyaya bu durumu öyle aşıladı ve aşıyor ki herkes ister istemez nasibini almaktadır. Bu menfaat dünyası hayattaki düsturu cidal(çarpışmak) tır, der büyük balık küçük balığı yutar der, güç kimdeyse haklı o der.

Oysaki hak kuvvette değildir, kuvvet haktır. Bu dünyada sadece güçlüler ve gençler yoktur. Çocuklar, ihtiyarlar, aile hayatı, musibet zedeler, hastalar ve düşkünler de var... Hayatın merkezine ve zenbereğine gençleri ve gençlerin suistimallerinden gelen kaba kuvveti koyar, çocukları, hanımları, ihtiyarları, hasta yaralı ve hapishaneye düşmüş musibet zedeleri görmezsek hayat çekilmez bir hale gelir ve Moğolların zulüm ve istibdadından hiçbir fark kalmaz. Yaşanabilir bir dünyada kimi zaman sevmek, kimi zaman gülmek, kimi zaman ihtiyaç sahibine maddi ve manevi yardım etmek hayatı hem renklendirir hem de tatlı kolay kılar.

Bir kuraldır: "Mutlu olmak mutlu etmekten geçer."

Hayatı renkli ve mutlu geçirmenin tek çaresi dayanışma-

"Hakka tapar, halkı tutar"

yı kuvvetlendirmektir. Çünkü kimi terzi, kim bakkal, kimi hâkim savcı, kimi doktor öğretmen vs. herkes her şeyi ustaca yapamayacağına göre hepimiz birbirimize muhtacız. Bu ihtiyacımızı da menfaate dayalı değil ihlaslı bir şekilde rıza-i İlahiyyeye, sünnet-i seniyyeye göre ayarlamalıyız ki toplumun hemen ekseriyetini teşkil eden gençleri ve gençliği doğruluğa ve Hakka sadık yetiştirmeliyiz. Çünkü bu gençlik bu gençler bizim, bu toplum bizim. Hadiste "Âdemoğluna 5 şeyin hesabını sorulmadan kıyamet gününde ayaklarını ileri atmasına izin verilmez.

1. Ömrünü nerede tükettiği,
2. GENÇLİĞİNİ NEREDE ÇÜRÜTTÜĞÜ,
3. Malını nerede kazandığı,
4. Nerede sarf ettiği
5. Öğrendiklerinle ne kadar amel ettin."

Başka bir hadiste;

"En hayırlı genç o dur ki ihtiyarlar gibi ölümü düşünüp ahretine çalışarak, gençlik hevesatına esir olmayıp gaflette boğulmayandır. Ve ihtiyarlarınızın en kötüsü o dur ki, gaflet ve hevesatta gençlere benzemek ister."

Osman Yüksel Serdengeçti (r.h.)'in de şu dizeleri gençlere hatıradır:

**"Bir deha bekliyoruz, gençliğe mihrap olsun,
Ruhları tutuşturan bir ateş mihrak olsun.**

**Sinesinde birleşsin sağa sola sapanlar,
Kahrolsun Hak dururken zorbalara tapanlar!**

**Çık, nerdesin, zuhur et! Biz seni bekliyoruz.
Yıllardır yollarında yorgun emekliyoruz..**

**Musa ol! Hakka yüksel! Tecelli et de Tura.
Zulmet yıkılsın gitsin! Cihan gark olsun nura!**

**İstiyorum yeniden bir hilkat istiyorum,
Ne hayal, ne kuruntu hakikat istiyorum.**

Hakikat, hakikat, hakikat istiyorum!.."

Hulusi BOZ

BİR ÇINAR DAHA GÖÇTÜ

Yıl 1950 mevsim sonbahar, Konya'nın Ereğli ilçesine bağlı şirin mi şirin ve yemyeşil bir beldesinde bulunan İvriz öğretmen okulunun başarılı mezunları içinde yerini almış Hadim Gezlevi köyünden Öğretmen İsmail Kılınç'ın hayatında önemli bir kesit çetmi ve çetmili;

Gençliğinin baharında Vatan ve millet aşkı ile donanmış ve tüm heyecanı ile ilk atandığı yer'e çetmi Köyü'ne gelir; Artık Çetmi ve Çetmili onun hayatı boyunca unutamayacağı anılarını yaşadığı çok önemli bir beldedir onun için.

İsmail Kılınç çetmililer için yalnız öğretmen değil, o öğrencilerine müşfik bir baba ve diğer çetmililere iyi bir sohbet arkadaşı ve bir ağabey, ama bizler için (İsa - Hayriye KOÇ ,Hulusi - Ayşegül Boz) Öğretmenliğinin yanı sıra Teyzemiz Kevser Kılınç'ın eşi olarak eniştemizdir de. Çetmide öğretmenlik yaptığı yıllarda onu tefitişe gelen İlk öğretim Müfettişi Sevgili kayın pederim Kemal Işıl'ın (Mekanı Cennet Ruhü Şad olsun) dikkatini çekmeyi başarır ve yıllar sonra ona dü-

nür başı olur ve kendi baldızı Kevser Hanım ile evlenmelerini sağlar. Bu vesile ile akrabalar arasına katılır.

İlk tanıştığımız yıllarda Çetmi ve Çetmiliyi anlatmaya başladığı zaman kendisini hayretle dinler, bir insan nasıl bu kadar bir beldeyi ve insanlarını sevebilir derdim. Onu yakından tanıdıkça Çetmi ve Çetmi'nin insanları ile hem hal olmaları beni kendisine hayran bırakan sebeplerin başında gelirdi. Her karşılaşmamızda köyümüzün insanlarını tek tek sorar onların haberlerini aldıktan sonra sıra okuttuğu öğrencilerine gelirdi. Benden aldığı haberler ile mutlu olduğu her halinden belli olurdu. Bana şöyle derdi; yahu Hulusi kendi köyümün insanını bu kadar yakından tanımadım ama Çetmi'yi ve Çetmili'yi o kadar yakından tanıdım ki unutmam mümkün değil derdi. Yıllarca Kapı Camii civarı ve Vakıflar Çarşısı civarındaki çetmili esnaflar onun uğrak yerlerinden biri olmuştur.

İsmail Öğretmenimiz 1950 yılında çetmi'de başladığı öğretmenlik hayatına 1958 yılından itibaren Konya'da devam

etmiş, daha sonra müfettişlik sınavlarını kazanarak meslek hayatını İlköğretim müfettişliği ile taçlandırmıştır. Adalet Partisine gönül vermiş, emekliliğinden sonra bir ara Doğru yol Partisinden Siyaset yapmayı denemiş Millet vekilliği aday adaylığına müracaat etmiş ise de kendisine göre olmadığı kanaati ile siyasi hayatını sonlandırmıştır.

İsmail eniştenin Yasemin ve şerife adında iki kız, Zafer ve Selçuk adında iki oğlan toplam dört çocuğu vardır. Toplam üç de torunu vardır. Hocamıza torununun çocuğunu görmek nasip olmuştur.

Kovan ağzı Mahallesi'nde sahibi olduğu bahçesinde Emekliliğini yaşarken sevgili eşi Kevser Kılınç'ı hakkın rahmetine uğurlar, çok sevdiği çocuklarına yük olmamak için evlenmeyi düşünür, Allah karşısına iyilik timsali Fatma Hanımı çıkarır ve onunla evlenirler. Eniştemiz bu evlilikle de Allahın sevgili kulu olduğunun farkındadır.

Sevgili eniştemiz İsmail Kılınç'ın Fatma hanımla olan

Merhum İsmail Kılınç

evliliği akrabalık bağlarını bozmadan devam ettirmesi bizler için bahsedilmeden geçilme-yecek bir konu. İsmail Eniştemizin çocuklarını kendi çocukları gibi sevmesi akrabalarını da kendi akrabaları gibi bağrı- na basması hepimizi çok mutlu etmiştir. Son anına kadar hocamızın baş- ucundan ayrılmamıştır. Kendisine bir Çetmili olarak teşekkür ederim. Fatma Hanıma kalan ömrünü mutluluk içinde geçirmesini dilerim.

Son zamanlarında Çetmililer olarak ziyaret etmeyi çok istememize rağmen sağlık sorunları nedeni ile veya ben- deniz Hulusi Boz'un tembel-liğinden midir bilinmez toplu ziyarette bulunamadık. Rama-

zan bayramı vesilesi ile ziya- retine gittiğimizde (İsa-Hayriye KOÇ ve benim sevgili eşim Ay-şegül hanım da vardı) Yatağına uzanmış uyur vaziyette idi. Eşi Fatma abla; Hulusi enişteniz bir kaç gündür bir şey yeyip içemiyor bazen kendisinde değil falan dedikten sonra ya- tağının kenarına oturdum ve enişte biz geldik diyerek şöyle bir bedenine dokundum. Baş- nı yastığında bana doğru çevirdi. Gözlerini açtı eşi Fatma hanım kim bunlar diye sordu ve tanıdın mı dedikten sonra tanımam mı hiç Çetmili Hu- lusi dedi ve başını biraz daha çevirdi karşıda oturan İsa ve Hayriye koç' u da gördü. Derin bir nefes aldıktan sonra bana hani Hulusi hani Çetmi'ye gö- türecektin dedi ve ekledi... Şu anda gönül uçurum harmanda olmak istiyor dedi. Bu arada bizler göz yaşlarımıza hakim olamadık. Biraz zaman geçtik- ten sonra dedim ki enişte bu aralar bende Çetmi'ye gideme- dim diyerek biraz da olsa vic- danımızı rahatlattık. Ama yine de her Çetmilinin gönlünde İsmail Kılınç' ı hatırladıkları gibi kalması daha güzel olur sanı-

rım. Bu ziyaret hocamızı son görüşümüz oldu. Son anında bile Çetmi'yi hatırlaması bizde derin bir sızıya sebep oldu.

Ölüm haberini aldıktan son- ra İsmail Hocamıza karşı son görevimizi yerine getirmek amacı ile tüm çetmililere mesaj yolu ile ulaştık. Epey Çetmili dostu cenazesinde bulundu. Cenazesine katılanlardan bir tanesi de yine çetmide uzun yıllar öğretmenlik yapmış ve Çetmili'nin gölünde müstesna yerini almış değerli öğretme- nimiz Emin Cihan Olgun du. Bana dedi ki Hulusi Ben de böyle muamele görmek is- terim, dedim ki hocam Allah sana uzun ömürler versin öyle bir durumda Çetmililer seni unutmaz dedim.

Cenazesine katılan Çetmi- lilere ve onu her zaman iyilik- le yad eden Çetmililere gönül dolusu teşekkürler. Geride ka- lan Sevgili eşi Fatma Hanıma, Evlatlarına, yakınlarına ve tüm Çetmililere Başımız Sağ olsun diyoruz. Mekanın cennet, Ru- hun Şad olsun sevgili Öğret- menimiz İsmail Kılınç.

İsa-Hayriye Koç, Hulusi-Ay-şegül BOZ

**Vakıf Yönetim Kurulu Başkan Yardımcımız
Mustafa ÖĞÜT kardeşimizin sevgili babası,
Çetmimizin mümtaz simalarından**

**HASAN ÖĞÜT (Kadir Hasan)
amcamız vefat etmiştir.**

Kendisine yüce Rabbimizden rahmet diliyoruz.

Değerli kardeşimize ve yakınlarına sabr-ı cemil niyaz ediyoruz.

VAKIF YÖNETİM KURULU

RAHMET OLA

ABDULLAH CENGİZ

[Fürülerin Abdullah]

**Niğmetullah
UÇAR**

nigmatullahucar@hotmail.com

Fürülerden biri Allah'a kuldu
Dünya değıştirdi Abdullah Cengiz
Dünya külfetinden bugün kurtuldu
Ömrünü bitirdi Abdullah Cengiz

Mektebin önünde evleri vardı
Şen şakrak değildi ciddi yaşardı
Fikir beyan eder bazen taşardı
Yorum getirirdi Abdullah Cengiz

İri cüsseyliydi beli eğirdi
Uzaktan kendini belli ederdi
Usul adımlarla yolda giderdi
Yol yordam bilirdi Abdullah Cengiz

Yavaş konuşurdu vurgulayarak
Düşündürüyordu kurgulayarak
Şimdi düşünelim sorgulayarak
Öğütler verirdi Abdullah Cengiz

Fürülerin Mahmut onun pederi
Ahmet, Fatma Ayşe var kardeşleri
Goca Mümün oldu kapınpederi
Çok değer verirdi Abdullah Cengiz

Mümünün Nazife onun eşidir
Ebeğiz Halil eniştesidir
Musa Polat ise bir diğeridir
Sever sevilirdi Abdullah Cengiz

Mahmut, Yılmaz, Orhan, Mustafa büyük
Hürü tek kızıdır omzunda yük
Son olan evladı Kemal en küçük
Yemez yedirirdi Abdullah Cengiz

Öğretmen Mustafa İstanbul'dadır
Mahmut'u esnaftır Bursa'da kalır
Diğer dört tanesi Anamur'dadır
Hep gider gelirdi Abdullah Cengiz

Çetmide yaşadı bağ bahçe ekti
Çocuklar gurbette hasretlik çekti
Yanında olsalar sevinecekti
Hep iç geçirirdi Abdullah Cengiz

Babam Fürülerin Mahmut'tur derdi
İlk doğan oğluna adını verdi
Çocukları özler torun severdi
Hasret dindirirdi Abdullah Cengiz

Yıllar ilerlerken coştı duruldu
Heyecan yaşadı beden yoruldu
Yaşlılık siması yüze vuruldu
Şeklen gösterirdi Abdullah Cengiz

Sokakta düşünce doktora gider
Doktor kalp krizi geçirmiştir der
Vadesi yetmiştir böyledir kader
Bir ömür geçirdi Abdullah Cengiz

Dostları Konya'ya getirdiğinde
Canlıdır doktora yetiştğinde
Hüzünler çökmüştür can verdiğinde
İyi bilinirdi Abdullah Cengiz

Köye getirilir bir gece bekler
Dostları, sevenler hep gelecekler
Omuzda kabrine götürecekler
Öne getirildi Abdullah Cengiz

Kabrine girince cansız bedeni
Geri dönecektir dostu seveni
Sonsuzluğa gitti bu dünya fani
Alem değıştirdi Abdullah Cengiz

Hayata her zaman olumlu bakmış
Olumsuz düşünce ondan uzakmış
Sanki ötelere çok derin bakmış
Böyle poz verirdi Abdullah Cengiz

İnternette benim gördüğüm resim
Sanki gülüyordu öyle hissettim
Varsa tüm hakkımı ben helal ettim
Çok hüzünlendirdi Abdullah Cengiz

Acıyla tatlıyla bir ömür bitti
Dünyayı elinin tersiyle itti
Rahman'a kavuştu berzaha gitti
Mezarına girdi Abdullah Cengiz

Mehmet ARI

TAŞKENT'TEN HABERLER

TAŞKENT TURİZM VE KIRAZ FESTİVALİ

Taşkent Turizm ve Kiraz Festivali etkinlikleri yoğun bir katılımı ile gerçekleşti.

Taşkent Belediyesi öncülüğünde başbakanlık tanıtma fonunun katkılarıyla gerçekleşen Festival etkinlikleri 07.07.2016 tarihi itibarıyla sabah 10.30'da Taşkent Festival alanından Sultan Pınarı'na ve oradan tekrar Festival alanına halkın katılımı ile 'mehteran Takımı' yürüyüşü ile başladı. Saat 11.00'de Kermes açılışı ve 11.00 14.30 arası yemek ikramı ile devam eden programın akşam kuşağı ise 20.00'de Mehteran Gösterisi ve hemen akabinde protokol ko-

nuşmaları ile devam etti.

Programa protokolden de yoğun katılım gerçekleşti. İstanbul Milletvekili Sn. Abdullah BAŞÇI, Konya Milletvekili Ziya ALTUNYALDIZ, Bakanlar Kurulu Genel Sekreteri Osman Sağlam, Sarıveliler Belediye Başkanı Hayri Samur, KONSİAD Başkanı Sn. Mustafa BÜYÜKDERE, Kanal 7 Ankara Temsilcisi Mehmet ACET, Hadim Belediye Başkanı Ahmet HADİMİOĞLU ve çok sayıda vatandaş katıldı.

Programda konuşan Taşkent Belediye Başkanı Osman Arı, bayram gününde, kardeşliğin, birlikte olmanın ve yürek yüreğe vermenin mutluluğunu yaşadıklarını söyledi. "Taşkent'i geçmiş gibi bereketli bir gele-

ceğe hazırlıyoruz" diyen Başkan Arı, "Bilinir ki ilçemiz Pirlerin, Sultanların, Horasan Erleri'nin yurt edindiği diyardır. Bu diyar Uzun Şeyh'in manevi ikliminde beslenmiş, yoğrulmuş güzide bir ilçedir. Biz de bu bereketli ve kadim ilçemize hizmet etmeyi görev değil aşk bildik. İki yıl önce bize tevdi ettiğiniz bu onurlu görevi layıkıyla yerine getirebilme adına 15 Mahalle ve ilçe merkezimiz olmak üzere yoğun ve kapsamlı bir çalışma hamlesi başlattık. Büyük atılımları gerçekleştirmek için; ilçenin her türlü ihtiyacını karşılayacak projeleri bir bir hayata geçiriyoruz. Geleceğe damgasını vuracak 'Model' ve 'Örnek' şehircilik adımları kararlılıkla atılmaya başlanmıştır. Bizim tek bir isteğimiz var. Taşkent, bölgenin parlayan yıldızı olmalı. Bunun içinde canla başla, geceyi gündüze katarak çalışmaya devam edeceğiz" diye konuştu.

Programda konuşma yapan Taşkent Kaymakamı Halit YILDIZ "Taşkent'in iklimi zordur. Buralarda eğitim öğretim görmekte zordur. Bu zorluğun hikmeti ki buralarda doğan çocuklar zorluklarla mücadeleyi

Mehteran geçişi...

öğreniyor. Buralarda doğan çocuklar Abdullah BAŞÇI oluyor, Ülkesine ve milletine hizmet eden Ahmet DAVUOĞLU oluyor.” İfadelerine yer verdi.

Festival kapsamında konuşma yapan İstanbul Milletvekili Abdullah BAŞÇI ise “Taşkent’in her sokağında adımlarımız var. Her köşesinde anımız var. Buralar kadim bir medeniyetin olduğu ilçe. Bu topraklarda doğanlar ülkesine, milletine hizmet etmeyi kendilerine ilke edinirler. Hizmet etmek için yola çıktığımız bu yolda bizleri yalnız bırakmayan Konyalı, Taşkentli hemşerilerimize teşekkür ederiz. İstanbul’dan destek veren dostlarımızda da teşekkür ederiz. Allah sizlerden razı olsun” dedi.

Program yöresel halk oyunları ve Kültür Bakanlığı Sanatçılarımızın ‘Birlik, beraberlik ve vatan sevgisi’ parçaları ile devam ederken havai fişek gösterisi ile son buldu.

İMAM HATİP YURDU YENİDEN YAPILIYOR

1960’lı yıllarda yapımına başlanan Taşkent Anadolu İmam Hatip Lise yöre halkının gayretleriyle tamamlanmış günümüze kadar birçok kaliteli insan yetiştirmiştir.

Gençlik ve İzcilik Kampı

Hayırsever vatandaşların gayretleriyle ilçe genelinden ve kasabalardan okumaya durumu olmayan çocukları alıp burada okutmuşlardır. Okulun ilk yapıldığı yıllarda öğrenci sayısı 500-600 kişiye ulaşırken günümüzde bu sayı oldukça düşmüştür. Okulun kalitesini arttırmak, gelecek nesillere daha iyi bir eser bırakmak, öğrencilerimizin daha güzel ve ferah ortamlarda eğitim ve öğretimlerini devam ettirebilmeleri için Taşkent Belediyesi olarak okulumuzun pansiyonunu yeniden inşa ediyoruz. Biz gençliğe önem veriyor, eğitim ve öğretimde reform yeniliklere imza atıyoruz.

KIBLE KAYASI GENÇLİK VE İZCİLİK KAMPI

Taşkent’e dev projeler kazandırmaya devam ediyoruz. Taşkent kible kayası mevkiinde yapımına başlanan gençlik ve izcilik kampının yapımı hızla devam ediyor. Gençlik ve izcilik kampının yapımı tamamlandığında ilçemize gelen turistlere doğayla içi içe bir mekân da tatil yapma ve dinlenme imkânı sunulacak. Yapılan tesis içerisinde Tiyatro binası, spor tesisleri, restoran ve ofis işyerleri, mescit ve 26 adet konaklama için bungalow ev yer alacaktır.

Bu projelerin yanı sıra Çetmi mahallemiz de yayla yollarının asfaltlama çalışmaları devam ediyor. Toplum yararına çalışma programı kapsamında ilçemiz genelinde 100 kişiye istihdam sağlandı. Bütün mahallelerimizde çevre düzenlemesi, cadde ve sokakların temizliği aksatılmadan yapılıyor. İlçemizde yapılan yatırımlar ile ilçemizin refah düzeyini yükselterek, insanlarımızı daha yaşanılabilir bir Taşkent sunacağız.

Taşkent İmam Hatip Yurdu

Çetmi Şelalesi'nde yayık ayrıntı içilir...

Balcılar Ağıl Ardiç Ağacı

ÇETMİ ŞEHALESİ

Çetmi şelalesinin gün geçtikçe ziyaretçi sayısı artıyor. Bir kanyondan geçen su büyük bir gölete dökülüyor. Çevresi meşire yeri olarak düzenlenmiş. Derenin karşı tarafına geçen bir köprüde mevcut... Fotoğraflamaya çok uygun. Doğal görünümü bozulmadan çevre düzenlemesi yapılmış ve turizme kazandırılmıştır. Yaz aylarında ziyaretçi sayısında yoğunluk yaşanmaktadır. Tanıtımlarının yapılmasıyla birlikte İstanbul, Ankara, İzmir, Antalya, Konya başta olmak üzere ziyaretçiler gelmektedir. Nasıl Gidilir?

Taşkent'ten Ilıca pınar yolundan Balcılar istikametine doğru gidildikten sonra Balcılar Çetmi yol ayrımından Çetmi istikametine gidilir. Çetmi'den 2 km uzaklıkta olan şelalenin

yolu düzgündür. Belediyemiz tarafından parke taşı döşenerek düzenlenmiştir.

Çetmi Şelalesinde bahar ayından başlayarak Sonbahara kadar alabalık, gözleme, yayık ayrıntı ve sabahları kahvaltı hizmeti verilmektedir.

Doğal havası ve eşsiz manzarası ile Çetmi Şelalesi yaz kış ziyaretçilerini beklemektedir.

AĞIL ARDIÇ

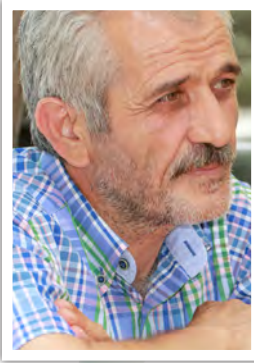
Konya ili Taşkent ilçesi Balcılar Mahallesiinde bulunan Ağıl Ardiç Ağacı (Juniperus foetidissima) bin yaşında, 12 metre boyunda, 4 metre çapında ve 12 metre çevre genişliğinde olup 2002 yılında Bakanlar Kurulu kararıyla Tabiat Anıtı olarak ilan edilmiş bulunuyor. Tabiat anıtları tek veya nadir olmaları nedeniyle bilimsel ve estetik yönden

ulusal öneme sahip tabiat parçalarıdır.

Güzel kokulu yapraklarını kışın da dökmeyen, karayemişli, 20 metreye kadar boylanabilen, 2300 metreye kadar yayılabilen ve 60-70 kadar türü bulunan ardiç orman yaşamının sona ermesi aşamasında, en son kaybolan dayanıklı türdür.

Balcılar'dan 4 kilometre uzaklıkta, Ağıl Ardiç Ağacı yolu üzerinde Siyam Efendi Türbesi bulunuyor. 1752-1812 yılları arasında yaşamış olan Siyam Efendi'nin mezarı, kronik baş ağrısı ve romatizma rahatsızlığı olanlar tarafından ziyaret ediliyor. Eğer bir gün yolunuz Taşkent ilçesinin Balcılar Mahallesiine düşerse, yörenin en yaşlısının burada yaşadığını hatırlayıp onu ziyaret etmeyi sakın unutmayın...

15 TEMMUZ DESTANI

Kerim BOZDAĞ

kerim.bozdag@gmail.com

Darbeye direnen insanlarımızın tamamı -hangi görüş ve anlayıştan olursa olsun- tarihin asla unutmayacağı bir destan yazdı.

Milletçe Dünya’da eşimenendi görülmedik bir hadise ile sarsıldık o gün. Günlerden Cuma, aylardan Temmuz’dur. Yıl 2016.

Ordu içinde sinsice yetiştirildiği ve bu günler için hazırlandığı bes belli olan bir kısım asker kılığına girmiş Amerikan beslemesi caniler, milletimizin tamamını “Yurtta sulh” konseyi adını verdikleri darbecilere köle yapacak hareketin fitilini ateşlediler.

Tank paletleri artık karşılarna çıkacak her gücü ezmek için dönmeye başladı. Bomba yüklü uçaklar semalarımızda darbecilerin bombalanmasına karar verdikleri hedeflere kilitlendi. Helikopterler halka kan kusturmaya niyetli dalışlarla orayı burayı taradı durdu. GÖLBAŞI ÖZEL HAREKAT ‘ın kalbine yapılan taarruzla 51 polisimiz bir anda şehit edildi. Kritik noktalar şehre inmiş her yer eşkıyalar tarafından tutulmuştu. Ülkenin seçilmiş Cumhurbaşkanı yakalayıp öldürecekler, başsız kalan memleket böylece teslim alınacaktı!

Darbeci hainler Türk milletinin her ferdinin böylesi durumlarda “kükremiş aslanlar gibi, bendini çiğneyip açacağını” hesap edememişti. Ulubatlı Hasanların, Fatih’in, Yavuz’un torunlarının tarihte kaldığını zannetmişlerdi.

Millet kan kusan silahlara can vererek direndi. Tank paletlerinin altında ezildi ama vatanını çiğnetmedi. Öleceğini bile bile yolundan dönmeyen Ömer Halisdemir’ler, Halil Kantarcı’lar sahaya indi. Kadın kız, genç yaşta çocuklar, ihtiyarlar, vatan satmayan gerçek askerler, polis kuvvetleri “burç burç” direndi. Elleri bulunduran bayraklar ve dillerinden düşürmedikleri tekbirlerle yürüdüler. Her birisi “şehitler safında yer arayan” yiğitlerdi..

Milletimiz, dünyayı sarsan bir destan yazmıştı. Teslim olmamış ve kendi yüreğine saplanan hançeri çekip çıkarmıştı. Bütün dünya hayret ve dehşetle şahidi olduğu hadiseler karşısında adeta şoka uğradı. Bu kadarını beklemiyorlardı. Diğer ülkelere demokrasi nutku atarak ders vermeye kalkan emperyalist domuzların planları başlarına çalınmıştı. Uzun süre söyleyecek söz bulamadılar. Başlattıkları haçlı seferi akim kalmıştı.

Böylesi günlerde bir olmasını bilen milletimizle ne kadar öğünsek azdır. Darbeye direnen insanlarımızın tamamı -hangi görüş ve anlayıştan olursa olsun- tarihin asla unutmayacağı bir destan yazdı. Kaniyla canıyla yazdığı destanın bedelini ödedi.

Orada, burada, şurada, kıyıda köşede, sindikleri her yerde; “dur bakalım ne olacak?” diyerek bekleyen, hatta “darbeciler muvaffak olsa da Tayyip Erdoğan’dan kurtulsak” temeniyle ellerini ovuşturanlar, bu darbeci katiller sürüsünün sırtını sıvazlayan çanak yalayıcılarıdır. Halkımız vasıflarına bakmadan bunların kim olduğunu gerçek çehreleriyle tanıdı.

Vatan satan hainlerle aynı safta görünmekten başka yapacak bir şeyi olmayanlar, ilk fırsatta yine milletimizin kuyusunu kazmaya devam edeceklerdir.

Milletimizin feraset ve basireti karşısında yenilen emperyalistler, tasmaını ellerinde tutukları uçaklarını beslemeye son kullanma tarihi bitene kadar devam edeceklerdir...

Dünyayı sarsan destanın kahramanı yiğit halkımız ile ne kadar öğünsek, gurur duysak azdır...

ÇOCUKÇA

Ali Tuğrul Akkoca

MERHABA SEVGİLİ ARKADAŞLAR
YENİ BİR BULMACA İLE
SİZLERLE BİRLİKTEYİZ. BU
BULMACAMIZDA ESKİDEN
KÖY YAŞAMINDA KULLANILAN
ALETLERİN ADLARINI GİZLEDİK.
HAYDİ KOLAY GELSİN.

N	W	U	G	R	U	B	R	D	R	M	D	G	H	N
R	E	A	M	W	M	C	Z	Q	K	E	U	V	H	Y
Z	K	R	K	A	E	Y	H	K	S	F	M	B	P	X
O	A	S	Ğ	A	K	L	G	T	U	S	V	E	Y	R
Y	M	M	A	İ	R	A	B	F	Y	I	F	I	S	Q
J	Ç	C	G	B	D	O	S	C	P	I	K	G	X	K
D	I	B	E	I	A	Z	A	T	A	C	S	Ç	H	W
Y	Ü	I	K	A	Z	N	O	Y	L	R	E	K	I	N
A	S	Ğ	Z	J	P	Q	K	X	A	F	V	E	O	B
B	M	I	E	A	F	A	G	I	N	B	X	S	P	U
A	W	O	V	N	I	M	Ç	C	R	H	U	X	A	T
T	I	R	M	I	K	Q	G	H	O	K	Q	G	L	Q
S	V	X	E	V	L	K	U	Q	J	Y	I	R	D	W
M	N	Ö	Ğ	E	N	D	İ	R	E	H	H	Ç	I	K
H	R	I	B	E	S	N	Z	L	Z	J	M	Z	M	S

ORAK

SABAN

KAMÇI

YABA

BIÇKI

TIRMIK

SEMER

PALAN

PALDIM

ÖĞENDİRE

DİĞREN

ÇAPA

MAKAS

ÇIKRIK

DÜĞEN

*Çetmi 2016 yaz kursiyerlerinin
şelale pikniğinden...*

Çetmi'nin yiğitleri burçlarda bekliyor!

ADAM OLMAK!

Hocaya bir gün:

-Adam olmanın yolu nedir? Diye sormuşlar.

Hoca şu cevabı vermiş:

-Bilenler söylerken, çaresine bakmalı! Bilmeyenler can kulağıyla dinlemeli, bilmeyenler söylerken, susturmanın çaresine bakmalı!

Gurbetten silaya selam...

Sıladan gurbete selam...

AMA BEN BİLİYORUM

Yaşlı bir adama sokakta yürürken araba çarpmış ve yaşlı amca hafif yaralanmış. Etraftakiler hastaneye götürmüşler. Hemşireler, röntgen çekerek her hangi bir kırık veya çatlak olup olmadığını inceleyeceklerini söylemişler.

Yaşlı adam huzursuzlanmış; "acelesi olduğunu, röntgen istemediğini" söylemiş.

Hemşireler merakla acelesinin nedenini sormuşlar.

"Eşim huzur evinde kalıyor. Her sabah birlikte kahvaltı etmeye giderim, gecikmek istemiyorum" demiş.

Hemşire "Eşinize haber iletir gecikeceğinizi söyleriz" deyince yaşlı adam üzgün bir ifade ile:

"Ne yazık ki karım Alzheimer hastası hiç bir şey

anlamıyor, hatta benim kim olduğumu dahi bilmiyor" demiş.

Hemşireler hayretle:

"Madem sizin kim olduğunuzu bilmiyor neden her gün onunla kahvaltı yapmak için koşuşturuyorsunuz?" diye sormuşlar.

Adam cevaplamış:

"Ama ben onun kim olduğunu biliyorum."

İbrahim YAZICI

ÇETMİ DE BİR İLİM MERKEZİ

Sevgili Çetmili Hemşehrilerim,

Allah'ın selamı üzerinize olsun. Acizane bir kardeşiniz olarak fikirlerimi belirtmeye çalışacağım bir projeden bahsedeceğim sizlere, Hazreti Peygamber (as) dan Nizam-ül mülke oradan Osmanlı Mekteplerine dayanan 17. yüzyıl Osmanlısından bu yana ışığı sönmüş ilim merkezlerini yeniden canlandırma projesi...

Eğitim sistemimizin yeterince ilim adam yetiştirememesi öğrencilerimizin yüzeysel bir biçimde eğitime (!)yani talebinin kafasının yatmadığı derslerin zorla öğretilmeye çalışılması ve 16 sene öğrencinin oyalanması ve daha sayfalara sığmayacak bir sürü sorun... Şöyle düşünelim bir kişi bu eğitim süresince sadece ilgi alanı olan mesleğe, zanaata yönelse ve bunu ciddi bir şekilde devam ettirebilse o ilimin ustası denebilecek bir seviyeye ulaşabileceği malumdur gözlemlerle sabittir. Mesela bir çocuk oto tamircisi olaksa neden sekiz

sene okusun ki? Bütün halkımız biliyor ki şuan en az 5 sene İngilizce dersi görüyoruz fakat bir kaç cümleden öte geçmez İngilizce seviyemiz. Beş sene de birden fazla dil öğrenilebilir. Tabi bu herkesin kapasitesine göre değişir. Bu ne kadar vahim bir durumda olduğumuzu göstermektedir. Toplamlar sadece ekonomiyle değil ilim ve kültür seviyesine göre yükselirler. Bu hazin ve vehamet yüklü duruma bir çare bulmamız belki üzerimize farz bile denebilir, peki ne yapmalıyız?

Bu işe ilk önce kendi memleketimizden başlamamız gerektiği kanaatindeyim. Bir toplumun en büyük sorunu ilimsizliktir, bilen adam hezimete uzaktır. Emperyalizmin en büyük ve en etkili silahlarından birisi olan cahillik kavramını ülkemizden uzaklaştırarak küresel oyunlara bir darbeye biz vururuz. Bu nasıl olacak? Söyleyeceklerim sizlere gülünç gelebilir, sana mı düştü diyebilirsiniz veyahut sen mi kurtaracaksın bu memleketi diyenlerde olacak lakin, Ceylani

KARADUMAN abimizin dediği gibi "Her savaş bir kurşunla başlar her sabah bir güneşle doğar" bu cümleyi iyi anlayabilirsek daha büyük işler başaracak milletimize daha iyi hizmetler yapabileceğiz. Türkiye de malum ilim seviyesi çok anormal bir şekilde düşük acı ama gerçek. İlim ve fikir seviyesi çok aşağılarda zaten fikir belli ideolojik gruplar hariç veyahut okur yazar taifesi ve istisna kişiler hariç fikir yoksunluğu Necip Fazılın deyişiyle fikir işsizliği hakim... Bu işe evvela kendimizden başlamalıyız kendimizi tanımalıyız. Dini, edebi, fikri, tarihi kitaplar okumalıyız kendimizi geliştirmeliyiz. Çetmi de bir ilim, sanat, kültür ortamı oluşturularak kitap tahlil grupları her düşünceden kitap barındıran geniş ve sağlam bir kütüphane ve çeşitli mevzularda konferanslar yapıp bilinçli bir toplum oluşturularak çevre köylere ve tüm Türkiye ye örnek bir ilim merkezi inşa edilse çok güzel olmaz mı? Ve ayrıca Her konuda zanaatta nitelikli meslek erbabı yetiştirilerek bü-

Mezunlarının Osmanlı Devleti'ni kurduğu Karatay Medresesi...

yük araştırmalar yapılması ve etkin eserler ortaya çıkarılması ülkemizin gelişmesine büyük katkıları olacaktır. Bu altyapı oluşturulduktan sonra Çetmi-mize büyük bir ilim merkezi oluşturulması İslami ve pozitif ilimlerin bir arada okutulduğu bu iki alanda da profesyonel ilim adamlarının yetiştirilmesi ve Entellektüellerin rağbet edebileceği bir çetmi. Bu ilim merkezinde günümüz fakültelelerinden çok farklı bir eğitim sistemi olacak... Mesela bir çocuk sözel alanda başarılıysa tarih ilmine yoğunlaşacak. Bu konuda dediğim gibi Nizamiye medreseleri veya Osmanlı medreseleri örnek alınabilir. Mesela Enderrun mektebinde; Kur'anı kerim, tefsir, hadis, kelim gibi din ilimleri, edebiyat, inşaa, dil bilgisi, Arapça, Farsça gibi dil edebiyat dersleri ve matematik, coğrafya,

mantık gibi ilimlerde okutuluyordu. İlim merkezi projesinin ilk aşaması bir öğrenci okuldan çıktığı zaman bir sene gibi bir dini eğitime tabi tutulduktan sonra başarılı olduğu alana yönlendirilecek ve ayrıca Açık öğretim lisesi (AÖL) ile de devlet okullarından ayrılmayıp açık öğretim sistemiyle resmi okulunu tamamlayacaktır. Düşünsenize yedi sene bir ilme kendinizi veriyorsunuz... Ortaya bir deha çıkar. Bu eğitim sistemi günümüz medreselerinde var lakin sadece dini ilimler okutuluyor fakat şunu diyebilirim ki medreseler Tüm din müesseselerinden daha iyi din bilginleri yetiştiriyor. Velhasıl kelim bu ortaya atılmış bir projedir. saçmaladığımı söyleyenlerde olacaktır lakin en büyük sorun cahillik değil mi? Eğer atalarımızdan aldığımız binlerce yıllık mirasımızı yeniden canlan-

dırırsak yani tabir-i caizse bir kültür restorasyonu yaparsak yeniden canlanır ve devleşiriz. Atalarımızın bizlere devrettiği binlerce yıllık mirasımızı inkar etmeyelim. Eğer toplum olarak gelişirsek, sultan Arpaslan'ın Malazgirt'te kapısını açtığı ve ebed müddet terketmeyeceğimiz bu topraklarda yeniden varoluşumuzu kuvvetlendirecek ve dünyaya yeniden adaleti getireceğiz aslımızı unuttur benliğimizi kaybedersek sonumuz vahimdir. En azından bu proje veya adına fikir diyebileceğimiz bu ilim merkezi oluşturulmasa bile hepimiz Allah rızası için çalışarak dine vatana ve millete faydalı işler yapmalıyız. Kendimizi geliştirmeliyiz bir olmalıyız diri olmalıyız. Bizler iyi olursak yarınlarda iyi olacak...

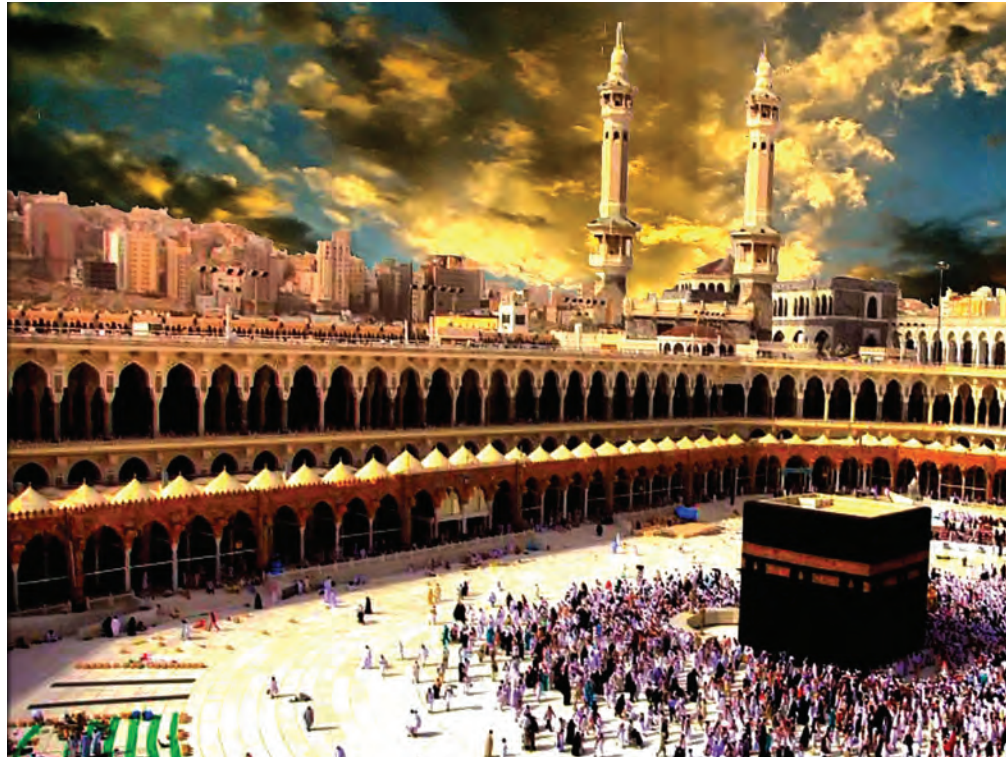
Selam, sevgi, saygı ve muhabbetle...

HOŞGÖRÜ VE BAĞIŞLAMA

Mehmet BALCI

İslami ahlakın erdemlerinden birisi olan hoşgörü, affedici olmak ailemizde, arkadaş çevremizde, akrabalarımız arasında, komşuluk ve insani ilişkilerimizde ve günlük hayatın her yerinde önemli olduğu kadar, ticari hayatımızda da hayati bir öneme sahiptir.

“Sen af yolunu tut, daima iyiliği emret, cahillere aldırış etme.” (Araf, 199). Ayet üç önemli ahlaki erdemi öğütmektedir. Affedici olmak, iyilik peşinde koşmak ve herkesin böyle olmasını istemek. Söz dinlemeyen cahillerden uzak olmak.

Diğer bir ayette de Allah cc. “İyilik (iyi söz ve davranış) ile kötülük (kötü söz ve davranış) bir değildir. Kötülüğü en güzel biçimde sav, bir de bakarsın ki seninle arasında düşmanlık olan kimse sanki sıcak ve samimi bir dost oluvermiştir.” (Fussilet, 34) buyurmuştur.

Ayet insani ilişkilerimizde ve beraber yaşama durumunda olduğumuz kişilere karşı en ideal davranış biçimini bildirir. Bu güzel ahlaki davranışlarla kötülük yapmamamız, kötülüğe kötülükle mukabelede bulunmamamız ve kötülüğe karşı iyilikle muamele etmemiz istenmektedir. Kötülüğe karşılık veirlmesi gerekiyorsa meşru sınırlar içinde misliyle karşı-

lık verilmesine izin verilmiş, sabredip karşılık vermemenin daha hayırlı olduğu vurgulanmıştır. Rahmet peygamberimiz (s.a.v) kendisine karşı yapılan kötülükleri bağışlamış, kimse-den intikam almamıştır. Uhud Savaşı’nda peygambere ok atan ve mübarek dişini kırıp yüzünü yaralayan kimselere karşı bile beddua etmemiş, “Allah’ım milletimi bağışla, onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar” mukabelesinde bulunmuştur. Mekke’nin fethinden sonra da daha önce peygamberimizi öldürmek isteyen ve Müslümanlara her türlü kötülüğü, işkenceyi reva gören Mekkeliler’i bağışlayarak gönülleri fethetti ve insanlığa çok güzel bir fazilet dersi verdi.

Kötülüğe karşılık misliyle ceza vermek bir hak olsa bile affetmenin ve arayı düzeltmenin daha iyi olacağını şu ayet-i kerime bize açıklamaktadır: “Bir kötülüğün karşılığı onun gibi bir kötülüktür (ona denk bir.....). Ama kim affeder ve arayı düzeltirse onun mükafatı Allah’a

aittir. Çünkü Allah zalimleri sevmez” (Şura 40). İlgili bir hadiste de peygamberimiz (s.a.v) “Nerede olursan ol Allah’a karşı gelmekten sakın, yaptığın kötülüğün kötü amelin arkasından hemen bir iyilik yap, iyi bir amel yap ki o kötülüğü yok etsin. İnsanlara iyi ahlakla muamele et” buyurdu. (Tirmizi) Peygamberimizin model olarak yaşadığı güzel ahlaka sahip olabilmek için rahmet peygamberi şöyle tavsiyede bulunmuş; “Seninle ilişkiyi kesen kimseyle ilişkini sürdür. Seni mahrum edene ver, sana zulmedenı bağışla.” (Ahmed bin Hanbel). Nefsimize zor gelse bile bize darılan kimseyle görüşmek, bize vermeyene vermek, bize zulmedenı affedebilmek imanımızın kemale ermesine ve güzel ahlakın zirvesine ulaşmamıza vesile olacaktır.

En güzel bir biçimde yaratılan insanın bu vasfını koruyabilmesi, nefsinin isteklerine değil Allah’ın emirlerine kulak verilmesi, mükellef tutulduğu ibadetlerin hakkıyla yerine ge-

tirmesiyle imanını koruması ve Allah’ın rızasını ve sevgisini kazanmasına bağlıdır. Kur’an ahlakı da budur...

Hoşgörü, sevgiyi esas alan ahlaki bir erdemdir. Hoşgörülü olmak, kolaylık göstermek, kırıncı ve aşağılayıcı olmamak, affedici olmak, düşüncemize aykırı görüşleri sabırla karşılamaktır. Hoşgörü görmezlikten gelme, aldrış etmeme, her şeye katlanma gibi bir samimiyetsiz bir tutum değildir. Hoşgörü; hoş görmediği şeyi engelleyebilecek ve bastırabilecek güce sahip olmasına rağmen hoş görebilmektir. Hoşgörü alemlere rahmet olarak gönderilen ve Kur’an ahlakını yaşayan Hz. Muhammed’in davranışlarının özüdür. Hz. Peygamber (s.a.v) ahlakı nasıldı diye soranlara Hz. Ayşe (r.a) şöyle cevap vermiştir: “O, kaba ve çirkin söz ve davranışlarda bulunmaz, çarşı pazarda insanlarla uluorta münakaşaya girmez, kötülüğe kötülükle karşılık vermez, bilakis bağışlayıcı ve hoşgörülü davranırdı.” (Tirmizi)

Her hususta bize model olan peygamberimiz (s.a.v), alacak verecek işlemlerinde de kolaylık göstermeyi öğütlemiş, kendisinden alacağı olanların kaba davranışlarına karşılık vermemiş ve borcunu en güzel şekilde ödemiştir. Enes b. Malik (r.a)’ın anlattığına göre bir bedevi Hz. Peygambere gelerek; yakasından tutmuş, kaftanını şiddetle çekerek bir şeyler verilmesini istemişti. Boynunun kızarması ve canının acımasına rağmen efendimiz tepki göstermemiş, ona şefkatle bakıp tebessüm ederek kendisine yardım edilmesini emretmiştir. (Buhari)

Peygamber efendimiz (s.a.v) Medine’ye hicretleriyle İslam devletinin lideri olarak Müslü-

manlara hoşgörü ile muamelede bulunmuş ve diğer din mensuplarına da bu anlayışla yaklaşmış ve pek çoğunun gönlünü kazanmıştır.

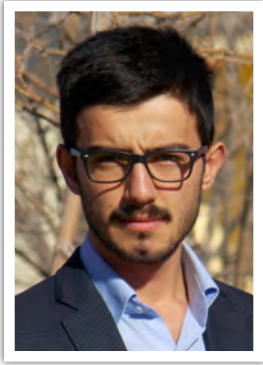
İslam ahlakının önemli prensiplerinden olan hoşgörülü ve affedici olmanın da elbette sınırları vardır. Hoşgörülü olmak her şeyi hoş görmek demek değildir. Kur’an bize model gösterdiği Hz. Muhammed (s.a.v), Allah’ın yasakladığı bir fiilin işlenmesine, insanların İslam’dan uzaklaştırılmasına aile mahremiyetinin ihlal edilmesine, haksızlığa, zulme ve iftiraya hiçbir zaman müsamaha göstermemiştir.

Kişi ve topluma karşı işlenen, yasalara uymamak, inançlara hakaret, şahısların maddi ve manevi şahsiyetlerine saldırı, kamu hukukuna yönelik toplumsal düzenin bozulmasına yol açan kalkışmalar, isyanlar hoş görülemez, affedilemez. Bu davranışlara tevessül eden ve bunlara yardım ve yataklık edenler em ağır şekilde cezalandırılırlar.

15 Temmuz gecesi cennet vatanımız böyle bir darbe ve isyanla karşı karşıya kalmış, Rabb’imizin yardımı, yöneticilerimizin cesaret ve ferasetle aldıkları kararları, sağduyulu güvenlik güçlerimiz müdahalesi ve milletimizin olaya hemen el koyması ve sokaklara, meydanlara akın etmesiyle ucuz atlatılmıştır.

15 Temmuz gecesi ve sonrasında birçok cephede ölüme gülerek giden ve hayatını ortaya atan sonunda şehadet rütbesine nail olan şehitlerimizi rahmetle anar, yaralılara acil şifalar dilerim. Allah cc. milletimizi ve memleketimizi böyle afetlerden muhafaza buyursun.

DARBE!

Ramazan YERLİKAYA

yerlikaya1993@gmail.com

Mavi Marmara'daki duruşunu da unutmadık. Bütün Müslüman camia İsrail'i terör örgütü olarak tanırken, Fetö tarafını bir kez daha belli etmiş ve şu ifadeleri kullanmıştır: "Otoriteden izin alınması gerekirdi." Yıllardır Devlet olarak tanımak istemediğimiz ve yıllarca mücadelesini verdiğimiz terör örgütü İsrail'i bir anda otorite olarak kabul etmiştir.

Tarih 15 Temmuz 2016, Saat 21.00 Paralel İhabet Çetesi'in Türkiye Cumhuriyeti üzerindeki kirli projelerini uygulamaya koyduğu karanlık geceydi. Türkiye Cumhuriyetinin Kahraman vatandaşları ile FETÖ'nün yaverleri arasındaki vakti taarruzuydu. F-16lar ile terliklerin, Tanklar ile halkın en genel manasıyla Hak ile batılın savaşıydı. Ama sopalara F-16lara, Halk, tanklara, Hak da batıla galip geldi. El-hamdülillah.

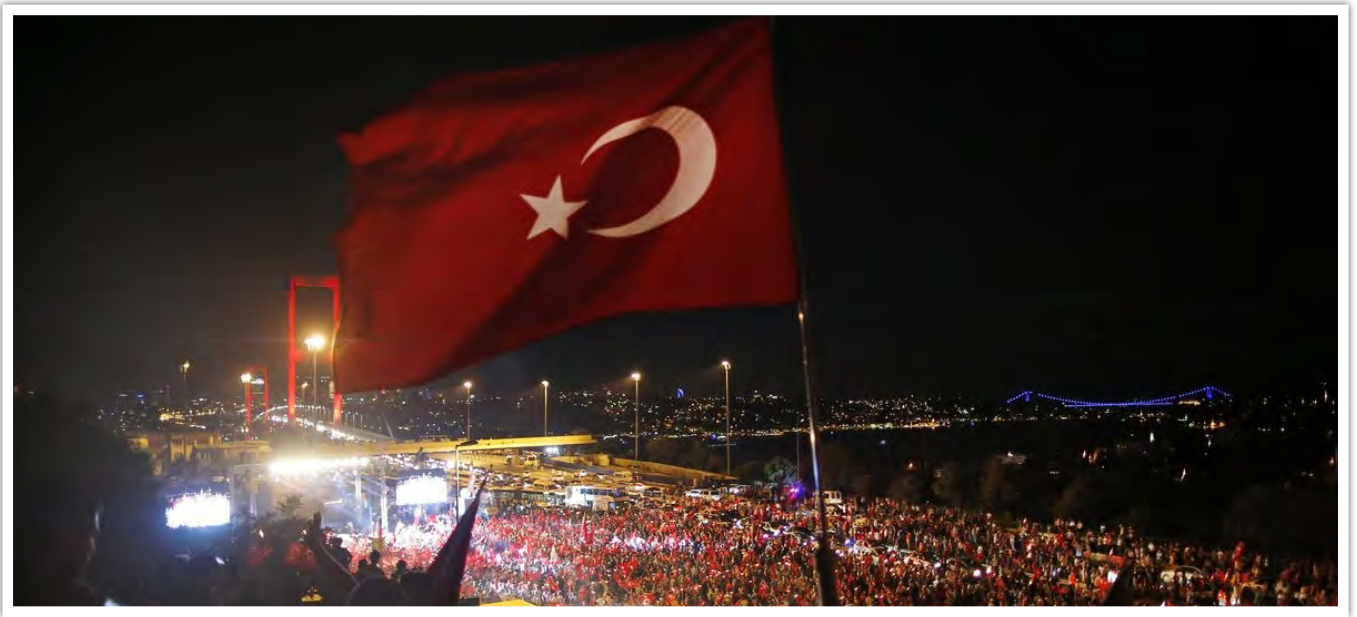
Göklerin simgesi olan minarelimizden Bir sala yükselir, sonra bir sala daha, ardından bir sala daha ardından yıllarca mücadelesini verdiğimiz, bağımsızlığımızın simgesi olan ezanlar yükselir minarelerden, TRT Muhabirinin titrek sesle bildirisine şahit oluruz. "TSK Yönetime el koymuştur; ikinci bir emir gelinceye kadar sokağa çıkma yasağı vardır." Millet olarak bi şok geçirirmişiz köylüsüyle, bürokratiyle, yazar kisvesiyle. Bütün halk başkomutansız kalmış bir topluluk olarak elimizden hiçbir şey gelmez vaziyette öylece kaldık yerimizde. Sonra Cumhurbaşkanımızın 3G Bağlantılı sokaklara davet eden konuşmasına şahit olduk. Bir Cumhurbaşkanın halkın karşısına çıkamamasına içlenirken, bir yerde de devletin başının hala mevcut olmasına sevindik. Diğer taraftan TSK Sokağa çıkma yasağı ilan ederken Cumhurbaşkanı sokağa davet ediyordu. O anda Çetmi Belediyesinden bir anons geçti. "Bir takım paralel güçler tarafından ülkemize ve demokrasimize kast edilmiştir vasıtası olan ya da olmayan herkesi Taşkent'e bekliyoruz." attık kendimizi sokağa. 78 Milyon gibi bizler de Çetmi'de 10 dakika

içinde müthiş bir kalabalık ile Taşkent'te toplandık. Burada filmi durduruyorum.

Kim bu Paralel yapı, kurulum amaçları nedir, içerisinde ne gibi projeler barındırıyor. Bu zamana kadar neler yaptı, neler yapacak kendisini hizmet hareketi diye isimlendirirken bu kişiler hangi şer odaklara hizmet ediyor ve etmeye devam edecek?

Başta dinler arası diyalogu ortaya atan bir örgüttür. Şöyle ki Kuran-ı Kerimde "Allah katında tek din İslam'dır. Ali İmran-19"denilirken bu örgüt Yahudi ve Hristiyanların da cennete girebileceğini onların da hak din olduğunu ortaya atmıştır. Kuran-ı kerimde kesin olan bir hükmün zıddını söyleyerek aslında taraflarını da belli etmiştir. Ve bunu yaymak için TV kanallarının dizi ve filmlerinde dillendirmiştir. Örgütün başı Fethullah Gülen İslam'a girmenin şartı olan kelime-i şahadette "La ilaha illallah Muhammedür Rasulullah" da ki lafızda (Muhammedür Rasulullah) söylenilmese de olur diyerek İslam dinini biraz daha çarpıtmıştır. Cuma hutbelerinde Allah katında tek din İslam'dır ayeti kerimesini yakın döneme kadar kaldırmıştır.

Devletin bekasına karşı kendi okullarının bekasını tercih etmiştir hep, Okullarının bulunduğu Yahudi ve Hristiyan ailelerinden beş kuruluş alabilmek için Kuran-ı Kerimin ayetini çarpıtmıştır. Daha da ileri giderek Papa'nın elini öpmüş ve sözde temsil ettiği İslam'ın asaletini düşürmüştür. İçki içilen partiler düzenleyip programın girişinde Kuran-ı Kerim okutularak mukaddesata saygısızlık yaptırmıştır. Bu yolla diyalog mesajı verme gayretinde

Millet darbeye dur dedi!

haddi aşmıştır. Örgütün başı Fethullah Gülen projelerinin patlak vermesinden korktuğu için ABD'ye yani "kişi sevdiğiyle beraberdir" Hadis-i Şerifine karşı sevdiklerine sığınmıştır.

Mavi Marmara'daki duruşunu da unutmadık. Bütün Müslüman camia İsrail'i terör örgütü olarak tanıırken, Fetö tarafını bir kez daha belli etmiş ve şu ifadeleri kullanmıştır: "Otoriteden izin alınması gerekirdi." Yıllardır Devlet olarak tanımak istemediğimiz ve yıllarca mücadelesini verdiğimiz terör örgütü İsrail'i bir anda otorite olarak kabul etmiştir.

Dershaneler, evler, yurtlar, özel okullar açtınız bu kurumlarınızda ilk konuştuğunuz her zaman para olmuştur. Ve devamında başarısız öğrenciyi bizlere muhtaç anlayışıyla dışladınız başarılı öğrenciyi de çok severdiniz, ikisi de vazgeçilmezsinizdi parayı çok seviyordunuz çünkü para parayı getirecekti; yurtlarınıza yurt, dershanelerinize dershane katacaktınız. Daha fazla öğrenciye ulaşarak beyin yıkamaya ve kendinize sadık temelden yetiştirebileceğiniz öğrencilere ulaşacaktınız.

Temelden yetişmiş başarılı öğrencileri, Hâkim, Savcı, Milletvekili, az daha başarısız olanları da polis teşkilatı ve askeri kurumlara yerleştirerek devlet içinde devlet kurma projeniz vardı o zaman dikmiş olduğunuz bu yapının şimdi meyvesini yemeye çalıştınız ama bu millet izin vermedi.

Planlarınız yerindeydi ama bir şeyi hesap edemediniz, Bir milletin asıl gücünün tank ve tüfeklerinin olmadığı yalnızca imanlı evlatlarının olduğunu hesap edemediniz. Devletin asker ve polisini gördüğü zaman selama duran, hayatında karıncayı bile incitmemiş Ahmet denin bir anda bastonunu alıp kendini sokağa atmasını hesap edemediniz. Hesap edemediniz Mehmet abiyi, kendisine hızla gelen iki tankın önüne tek başına siper olan birincisinde tankın boşluğunda kalan ikinci tankta da gazilik şerefine nail olan şu kahramanı. Hesap edemediniz, ekmek oklavasını alarak sokağa çıkan Ayşe teyzeyi. Hesap edemediniz, Tank kışlarından çıkmasını diye Kamyonuyla askeri kışlanın önüne giden

Nene hatunları. Kendisi vurulup yere düşerken bayrağını düşürmeyen Ulubatlı Hüseyn'ini düşünemediniz. İki bacağı kopmuş bir delikanlının hastanede uyanır uyanmaz vatan kurtarıldı mı diye sorabilecek bir vatan sevgisini hesap edemediniz.

Sizlerde keşke devletini yıkamaya çalışan çocuklar değil de imanlı gençler yetiştirme hedefinde olsaydınız. Devletin imanlı dini bütün hâkim, savcı, polis ve askere de ihtiyacı var. Bu fırsatta sizlere kısmen verildi ama değerlendiremediniz. Siz bazı güçlerin maşası, deneme tahtası oldunuz. Sizi kullanarak bizim milletimizi denediler. Evet ABD ve Batı yönetimi tarafından nabız yoklandık, Denediler bizleri ve anladılar ki bu milleti kolay yıkamayacaklar. Belki şuan ki Türkiye üzerindeki projelerini 20 yıl daha ertelediler. Ama ben buradan cunta yönetime Rabbimin şu sözleri ile seslenmek istiyorum "Onlar bir tuzak kuruyor, Allah da bir tuzak kurdu, Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır. Enfal-30" Oyunları bozan Rabbime Hamd olsun...

Allah'a emanet olunuz.

RAHMET OLA

AYŞE UÇAR
(TOPÇU AYŞA)
Niğmetullah UÇAR

Ayşe Uçar için çizilen kader
On üç şubat günü sona ermiştir
Yokluğu bizlere verse de keder
Onun için hayat sona ermiştir

Topçunun ortanca kızı olurdu
Ablası, kardeşi gün geçirdiler
Çocukken onlarla huzur bulurdu
Bu sıcak ilgiyi hiç kesmediler

Topçu Kerim ile Kuru Mustafa
Eniştelерim der sever, sayardı
İcraat ortada gerek yok lafa
Akrabalarını öne koyardı

Hacosmanın Mehmet kayınpederi
Kalaycı Hüseyin eşi olurdu
Tevekkül ederek atar kederi
Allaha sığınır huzur bulurdu

Depecik altında goyak kenarı
Mezarlık yanında evleri vardı
Orada geçmiştir tüm anıları
Geçmişe ah çekip çok hatırlardı

Yokluğu da bilir varlık da görmüş
Şükür ediyordu Yaratan'ına
Onun suratında farklıydı gülüş
Baktığınız zaman yaşantısına

Üç kızından sonra iki oğluna
Bir kız bir oğlanı ilave olur
Öf bile demeden yavrularına
Bütün mutluluğu onlarda bulur

Fadime'yle Zeynep çetmide kalır
Cennet ile Mahmut Bursa'da yaşar
Halis, Şerafettin Alanya'dadır
Meryem Antalya'da onları anar

Büyüyen evlendi işini kurdu
Evde yalnız kaldı yine eşiyle
Gurbettekileri çok özliyordu
Memnun oluyordu haberleriyle

Bazen Bursa'dadır bazen köyünde
Bazen Alanya'da kalır bir süre
Çok güzellikler var onun gönlünde
Her zaman dönerdi doğduğu yere

Yaz akşamlarında balkondan bakar
Çocuklar gelmişse belli ederdi
Gelene gidene bol ikram yapar
Nasılınız der hoş gülümserdi

Çocukları onu düşündüğünden
Rahat etsin diye uğraşıyordu
Uzak durmak için üzüldüğünden
Herkes birbiriyle yarışyordu

Anneler babalar çocuklarına
Kıyamaz rahatlık onlara batar
Teşekkür ederken saygılarına
Huzuru bulamaz içine atar

Çocuklar anneyi yaşatmak ister
Seferber edilir bütün imkanlar
Vade yetmiş ise değişmez kader
Geride kalıyor bu yaşananlar

Anne kalbindeki incelikleri
Anlamak isteyen dersini alsın
Saygıdır yalnızca bekledikleri
Gerisi bomboştur akılda kalsın

Alanya'da verdi emanetini
Veda edip gitti sevdiklerine
Köyüne gidiyor cansız bedeni
Sevgililer günü girdi kabrine

Nur içinde yatsın hoş mekanında
Allahın rahmeti onunla olsun
Yaşarken bizlerin anılarında
Dostlar kervanında yerini bulsun

HAYAT SAFHAM

- 6 -

Şükrü KARACA

gazisukrukaraca@gmail.com

**-Eğer ben vatan haini ol-
saydım, Trabzon gibi bir
ilimizden buraya kadar
gelip, aynı kanı taşıdı-
ğım Kıbrıs'lı Türkleri kat-
liamdan veya esaretten,
aziz vatan toprağını da
istilâ olmaktan kurtar-
mazdım. Kısacası ben
vatan hayini değilim!**

ilki, 1 Ocak 1975'de olmak üzere, iki defa izine gelmek nasip oldu. Birinci gelişimde, Taşkent'e geldiğim zaman, Belediye Başkanımız, aynı zamanda akrabam olan **Hasan ÇİLEK** Bey'i gördüm. Kasabamıza kadar kendisinin kullandığı Jeep'i ile gitmiştik. Köye girdiğimiz zaman, gelişimin müjdesi Anneciğime çok çabuk gidip, ulaşmış. Evimizin önüne vardığımız zaman, annemin komşumuz ve aynı zamanda amcazâdeleri olan **Mustafa YEŞİL** (nam-ı diğer, Kambur Mustafa)'in evlerinden inerken, telâş ve heyecanından merdivenlerden yuvarlanıp inerken gördüm.

Akşam üzeri olunca, bulduğumuz oda, ziyaretime gelerek **"gazan mübarek olsun"** diyen hemşehrilerimizi almaz olmuştu. Can kulağıyla birinci ağızdan dinlenen harp hatıraları sohbeti esnasında, yakın akrabam kadınlarımızdan birisinin:

"-Gülüm, Tahranaaş'ı'yı hiç özledin mi?" Sorusu üzerine verdiğim cevap dan sonra, kadınların beş-on dakika arayla bulduğumuz odadan çıktıklarını, yirmi beş-otuz dakika sonra da ellerinde, üstleri kapalı bir tabakla içeri girdiklerini görüyordum. Meğer, harp esnasında çekmiş olduğumuz açlıktan dolayı sorulan soruya, içlerindeki vatan ve millet sevgisinden dolayı, bir **"Muharip Gazide** hasıl olan muhabbet tezahürü eseri olarak, hemen hemen bütün kadınlar bizim meşhur **"Tahrana Çorbası"** (doğrusu,

Darhâne Çorbası'dır) nı yapıp bana ikram ederek cevap vermek istemişler. Mübalâğa değil, en az otuz tabak "Darhâne Çorbası" vardı.

Bana isim veren Babaa-nemi (**"Kuru kızı"**, veya **"Kuru Fadime sini"**), meğer son görüşüm olacakmış ki, Ağustos 1975'deki ikinci iznim de görememiştim. Teybe kaydettiğimiz o kısacık ve müşfik sesiyle, ruhumu halâ okşayıp sevmekte, cana yakın o mürebbimin aziz sülûeti, adetâ bir melek gibi gözlerimin önünde dolaşıp durmaktadır. Nur içinde yatsın..

İzin dönüşümde, Magosa'da gemiden indiğim zaman, Limanda, Bölük Komutanım Kıd. Yzb. **Nail İNCESU** Bey'i, aralarında Binbaşı, Yarbay ve Albay'ların da bulunduğu bir grupta sohbet ederken gördüm. Kendilerine yaklaştığım zaman beni görmüştü; tavır ve hareketlerinden komutanlardan müsâde istediğini anladım. Bana doğru yürümeye başladı, altı adım mesafe kalınca kendisini selâmladım, elini öpmek istediğim zaman, boynuma sarılıp:

"-Çavuşum, hakkını helâl et! Ben Türkiye'ye dönüyorum, görev süremiz bitti. Sen kahraman bir Türk evlâdısın. Milletimize çok güzel hizmetlerin oldu. Bunu hep takdir ediyorum. Ne olur hakkını helâl et!.." Diyordu. Oysa asıl hizmeti kendileri yapmıştı; hele hele benim kendileri gibi bir îmân erine, bir Alperene sahip oluşumdan dolayı, asıl kendileri bana haklarını helâl etmeleri

îcâb ederdi. Kıbrıs vatan top-
rağı, bu aziz komutanımız gibi
millî Türk-İslâm kültürüne sahip
komutanlarımız sayesinde kur-
tuldu. İnsanımız bu Alperenler
sâyesinde canını kurtarıp, hür-
riyet ve istiklâllerine kavuştu.

Kıbrıs'taki askerlik müdde-
tim boyunca pek çok unutulma-
sı mümkün olmayan hatıralarım
mevcuttur. Bunların bir kısmını,
yâni milletimize mes'uliyet ge-
tirmeyecek olanlarını yazmaya
gayret ettim. Bazılarını da yaz-
mak, dile getirmek mümkün
değil.

Kıbrıs'ı ikiye bölen **"Yeşil
Hat"** kuşağı üzerinde, amma,
Rum tarafında bulunan ezel-
den ebede Türk toprağı olan
- Lefkoşe'ye yakın- kısımlara,
"Mayın Tarlaları" oluştura-
rak Anti Tank ve Anti personel
"Mayın"ları döşedik. Çünkü içi
"Türk düşmanlığı" ile doldu-
rulmuş ve yetiştirilmiş olan Rum
ve Yunan'ın "dost(!)"luğuna gü-
venilmezdi.

Kıbrıs'taki onaltı aylık as-
kerliğim müddetince, beni
fevkalâde üzen bir hadise ise,
Bölük Komutanlığı makamına
Nail İNCESU'dan sonra ge-
len Kıd. Yzb. **Raif YAZICI**'dan
gördüğüm hakaret ve manevî
işkencelerdi. Gelen mektup-
larımdaki beni övücü kahra-
manlık ifadelerine ve Seydişeh-
ir'deki Makina Ressamı olan
ülküdaşım Mersin'li **Mustafa
PARLAK**'dan gelen bir mektup
içinde çıkan **"Bozkurt"** resmin-
den dolayı, **"Ordu içinde siyasî
ve dinî propoğanda yapmak"**
suçundan dolayı **"Divân-ı
Harb"**e verilmemi. Soruları,
Türk Ordusu içine her nasılsa
girmiş olan Marksist-Leninist bu
Bölük Komutanı tarafından dik-
te ettirilerek Ahmet Kendiğel'e
yazdırılıp, sordurtularak, ben-

den de cevaplar alınıyordu. Bu
vakia beni çok müteessir etmiş,
manevyatımı çökertmişti; has-
talanmışım. Bu günlerde bana
en çok desteğı verenler Takım
Başçavuşu'm olan Ermenekli
hemşehrim, Astsubay Başçavuş
Ahmet SÖZER Bey ve Takım
Komutanı'm İstanbul'lu Teğ-
men **Ahmet KENDİĞEL** Bey
ile, takımımızın Bölükten ayrı
olmasıyla da pek nadir görüş-
tüğüm 3.ncü Takım Komutanı
Konya'lı Astteğmen Mimar Mü-
hendis **Ahmet OKUTAN** Bey
idi. Zaten beni, **"Soruşturma-
ya gerek duyulmamıştır"** de-
nilerek 39. Tümen Komutanına
dosyama yırttıran da, bu Ahmet
OKUTAN Bey idi.

Hele Bölük Başçavuş olan
Astsubay Kıd. Başçavuş **Ayhan
BEYHAN** adındaki nâmusuz,
Kur'an düşmanı ve Marksist-
Leninist'den çektiklerim ve
söyledikleri unutulacak gibi de-
ğildi. Bana:

**"- Senin Kur'an-ı kerim de-
diğin de nedir ki? Ben onunla
soba tutuştururum. Onu sobada
çıra yerine kullanırım!". "Gel
eve gidelim, ikna edebilirsen
eşimi götürebilirsin!.." Diyor-
du. Aylar sonra Yılmazköy'deki
yerimizden, Ayairini Ormanları
arasındaki İstihkâm Taburun-
daki Bölüğümüze intikalimiz-
den sonra da, bölükte bulunan,
Dev-Genç Davası'ndan dolayı
sekiz yıl ağır hapis cezasıyla
ile yargılanmış olan Asteğmeni
beraberine alıp yanıma gelerek,
elini omuzuma koyar:**

**"-Komutanım, Komünstlerin
düşmanı Çavuş Şükrü KARA-
CA işte budur; buna çok dikkat
edin" diyerek, beni aşağılamaya
çalışırdı.**

Yılmazköy'deki Takım Ko-
mutanlığı binasında, 50. Piyade
Alayı'nın hemen hemen bütün

subayları arasında, Bölük Ko-
mutanımız olan Kd. Yzb. **Raif
YAZICI**'nın bana:

**"-Bu faşiste dikkat edin,
bunu iyi tanıyın. Türkiye'de-
ki çıban başının adamı bu.
Türkiye'de Türkes köpeğı ne
ise, Kıbrıs ta da bu. Ulan kö-
pek, nedir o sana gelen mek-
tuplardaki ifadeler? Elimde
dört tane mektubun var; bu
delillerle senin a... S... Ha-
yin!.." Demesi adetâ ruh den-
gemi bozmuştu. Bu hakaret ve
küfürlerle karşı bende:**

**"Komutanım mücade eder-
seniz, bir şeyler söylemek isti-
yorum?"** Dedikten sonra:

**"-Eğer ben vatan haini ol-
saydım, Trabzon gibi bir ili-
mizden buraya kadar gelip,
aynı kanı taşıdığım Kıbrıs'lı
Türkleri katliamdan veya esa-
retten, aziz vatan toprağını da
istilâ olmaktan kurtarmazdım.
Kısacası ben vatan hayini de-
ğilim!"** (Yani, **"vatan haini,
sensin!"**) Dedim. Bu ifadelerin
arkasında gizlediğim manayı
anlayınca, zaten domuz eti ren-
gindeki kırmızı bir yapıya sahip
olan yüzü, kıpkırmızı olmuştu.
Bana:

**"-Defol!. Köpek!.. Söylediğı
söze bak!.. Alın bu faşistin ifa-
desini, Divan-ı harbe sevk ede-
ceğim" diyerek hiddetlenmiş,
yediğı zıpkının veya mızrağın
tesiriyle yerinde oturamıyordu.
Bu günden sonra, sabah spor-
larında, takımımıza sabah spor-
larını ben yaptırdığımdan, Piyade
Alayı'nın içinden geçerken,
özellikle takımı bir kaç kez ara-
lıklarla durdurur, çok gür ve her-
kesin duyabileceğı bir şekilde
komutlar verir "uygun adım" yü-
rüyüşünde **"Mehter Marşı"**yla
yürütürdüm. Tabiatıyla, se-
simden **"İstihkâm Takımı"**nın
geçmekte olduğunu anlayan Pi-**

Gazi Şükrü Karaca'nın askerlik günlerinden... - Kıbrıs

yade Alayı'nın subayları da boş durmuyor, yüksek sesle, bana karşı:

"-Hitler geçiyor!" Diye arkamdan bağıyorlardı.

Yeşil hat üzerinde Mayın döşediğimiz zamanlar, bir fırsat bulup, mayın kuşağının içine,veya mayın demetinin üzerine bu Yüzbaşımızı çok itmek istedim. O bunun farkına varıp anladı ve benden daîma uzak durdu. Mayınların nerele-re döşendiğini, kendisi zaman zaman gelip gittiği için bilmiyor, ben biliyordum.

Askerlikten Kasım ayı içerisinde **"teskere"** alınca, doğruca Kasabama gelmiştim. Bir aylık bir hasret giderip dindikten sonra, Seydişehir'e gidip, arkadaşlarımla özlem gidermek istemişim. **Montaj Resimhanesi'**ne girer girmez, Müdür **Halil Alparslan** Bey'i Resim hanede gördüm. Arkadaşlarım, özellikle Baş Ressam İhsan AKINCI Bey, Kıbrıs'tan bir gazi olarak geldiğimi kendisine söyleyince, bana doğru dönüp:

"-Giriş yaptırdın mı?" Dedi. Ben:

"-Efendim henüz daha ziyaretinize gelmiştim." Dediğim zaman, yine:

"-Kardeşim sana iş girişini yaptırdın mı diye soruyorum. Çabuk çık dışarı, derhal girişini yaptıırıp işbaşı yap; ondan sonra benim ziyaretime gel!"

Diyerek, bir an evvel iş başı yapmamı emretti. Bu çok çalışkan insan, sevdiği insanları aslâ yalnız bırakmamış, daîmâ kollayıp durmuştur. Millet bünyesinde bir hastalık halindeki **"masa müdürü"** tipinde değildi. Makamında zor bulunurdu; elinde bir proje, makinaların arasında dolaşıp dururdu. Bu zeki insanın tek gayesi vardı: çalışmak, çalışmak..

18 Aralık 1975 günü, **Alüminyum Tesislerine**, 23412 Sicil Numara ile, ikinci kez işbaşı yapmışım; amma bu kez **Montaj Müdürlüğü'**ne değil, Üretim-İşletme kısımlarından olan **Haddehane Müdürlüğü'**nün Resimhanesinde çalışmaya başlamışım.

Fabrika işçileri, başında **Vural YILDIRIMOĞLU** adındaki Siyasal Bilgiler Fakültesi

mezunu bir Marksist-Leninistin bulunduğu Özgür Alüminyum İş **Sendikası'**na üye idiler. Bu işyerine **Türk Metel Sendikası'**da girmek istiyordu. Bu mücadele esnasında, Ülkücü İşçiler Derneği Başkanı olan **Hasan KADIOĞLU**, 26 Aralık 1975 günü, Grup başkanlığı önünde sabahleyin bildiri dağıtırken silâhla taranarak şehit edilmiş, ve böylece, Ülkücü Hareketin Şehitler **Kervanı'**na **39.ncu Şehit** olarak katılmıştır. Öğleden sonra muazzam bir kalabalıkla cenazeyi taşıyan Türk Milliyetçileri arasında bulunan bir grup, Özgür Alüminyum İş Sendikasının camlarını ve levhasını indirip darmadağın etmiş, bu hareketle de Özgür Alüminyum İş Sendikasının ömrü sona ermiş oldu. Artık Seydişehir'de Türk Metal Sendikası hakimdi.Bu arada, fabrikada yuvalanmış olan Marksizmin uşak ve köleleri, her nerede bulunursa dövülerek fabrikadan uzaklaştırılarak çıkışları verdirilmiş, defolup gitmişlerdi. **Ortakaraviran Kasabası'**ndan olan **Vural Yıldırımoglu'**da,

bu dayaklardan nasibini almıştı. Tabiatıyla, beni geçmiş yıllardan tanıyan bazı komünistlerin işaret etmeleriyle de, iki kez hayati tehlike atlatmışım.

Bu arada Ülkücü İşçiler Derneği ile **M.H.P.** tarafından, yaklaşık beş yüz kişinin kaldığı **Bekar İşçi Lojmanları**'na "**Site Başkanı**" olarak atanmam, işveren tarafından pek hoş karşılanmamakla beraber, kudretimizden dolayı birşeyler de yapamıyorlardı.

Her koğuşa bir "**Koğuştan Başkanı**", her kata bir "**Kat Başkanı**", her blok'a da bir "**Blok Başkanı**" atayarak, Ülkücü hareketin hâkimiyetini ve kudretimi kuvvetlendirmiştim. Her odaya mutlaka bir "**HERGÜN**" gazetesi aldırıyor, zaman zaman da Lokalde Konferanslar veriyordum.

Nişanım tarafından bazı beni müteessir eden haberler almışım. **Baki Kılıçarslan** dayıma bir mektup yazarak, "**Güllü bundan sonra benim kız kardeşimdir. Allah kendisine hayırlı nasipler versin**" deyip, nişanı iptal ettiğimi, bozdüğümü bildirmiştim. Bu arada, annem beni sıkıştırıp, artık yeniden nişanlanmam ve hemen evlenmem gerektiğini ihtar edip duruyordu. Bir taraftan köyümüzden bir kıza "gelin adayı" olarak talip olduğunu bildirip, köye gelerek görmemi ve karar vermemi istiyordu. Beni yakînen tanıyan bir baba dostu ile, MHP Seydişehir İlçe Başkanı **Mehmet ŞİRİN** Bey ise, yeğenini teklif ediyor, onunla nişanlanmamı istiyorlardı. Sonunda anneme telefon ederek, bulmuş olduğu kıza "**dünür**" olmasını istedim. 1977 yılı Nisan ayı ortalarında, **Efeoğlu İsa Yıldırım**'ın kızı **Emine Hanım**

ile nişanlanıp, **21 Temmuz 1977** günü de, Kasabamızda evlendim. Nikâh şahidim, acizâne şahsımı ve ailemizi daima kollayıp gözetken aziz insan, vefalı bir dost olan **Mustafa ÇİLEK** dayım idi.

Emine Hanım anne tarafından "**Hacıosmanlar**" sülâlesinden İstiklâl Harbi Gazilerimizden **Mehmet UÇAR**'a, baba tarafından da "**Tağcılar**", veya bir diğer lâkablarıyla "**Efe-ler**" sülâlesinden **Efe Ahmet**'e intisab etmektedir.

Evlendikten üç hafta sonra, yani 12 Ağustos 1977 günü, **Beyşehir**'e gelerek daha önceden tutmuş olduğum **Hami-diye Mahallesi, 1.nci Sokak NO: 10, Kat: 2** ye yerleşerek ikâmet etmeye başladım. Seydişehir'in Çavuş Köyünden **Dursun Bağcı**'ya ait olan bu evde, aylık 600 TL kira bedeliyle on ay kadar oturup, aynı mahalledeki **6.Sokak No: 1, Kat: 2**'ye taşındım. İkâmet ettiğim bu ikinci kira evi, Avdancıklı **Dursun Urhan**'a ait olup, aylık kira bedeli 1000 TL. idi. Büyük oğlum **Halil Buğrahân**, 16 Mayıs 1978 günü, bu evde dünyaya geldi. Bu evde, bir yıl oturarak, 3 Haziran 1979 günü, yine aynı sokak (6.Sokak) üzerinde bulunan Doğanbey'li İsmail Özdede'ye ait 5. Nolu (iki oda, bir salon ve mutfak ile tuvalet-banyodan oluşan) evin zemin katına taşınarak, 1983 yılı Ekim ayına kadar ikâmet ettim. İkinci oğlum **Oğuzhân** - güney odasında- (1980), ile kızım **Neslihân** (1980) bu evde -kuzey odasında- dünyaya geldiler.

Alüminyum Tesisleri'ne, İktidarda bulunan CHP'nin himayesinde Marksist-Leninist komünistler iş başı yaptırılarak yerleştirilmeye başlandı.

Grup Başkanı'nın solcu olmasıyla, Belediye Başkanı'nın da CHP'den seçilmesi, Komünist Sendika DİSK'in ekmeğine adetâ yağ sürüyordu. Özellikle, Ortakaraviran Kasabası'ndan çıkmış olan **Mustafa Üstündağ** gibi aşırı solcu bir Milletvekili ve Bakanın, bu tâyinlerde büyük payı vardı. Âdâlet mekânı "sol"un işgâli altındaydı.

Emniyet Müdürlüğü içerisinde bulunan vatansever polis memurları seslerini çıkartamıyordu ki, zaten fabrika "**meskûn mahâl**" dışı denilerek Jandarmaya havale edilmişti.

Her gün bir kaç tane milliyetçi işçi, iş yerinden alınarak karakola götürülüp tutuklanıyordu. Ünitelerde, işçi giriş ve çıkış saatlerinde mutlaka tedhiş hareketi oluyor, daha doğrusu milliyetçi işçilere ya küfredilip tahrik edilerek cevap vermesi sağlanıyor, ya da üç-beş tane komünist uşak saldırarak dövüyorlardı. Bazen çok daha büyük vakıalar zuhur ediyordu. Milliyetçilerin topyekûn tutuklanmalarını sağlayarak, işten atılmaları bekleniyordu. Bu oyunun farkında idim; çıkış yolu olarak da, Beyşehir'de ikâmet eden işçi arkadaşlarımla Dökümhane önünde toplanarak toplu olarak işyerini terketmeleri; girişte de, zaten iki servis otobüsü ile gelip gittiğimiz için, toplu olarak kolaylıkla fabrikaya girişte buluyordum. Bu hususu temin ettiğim zaman, Seydişehir ve köylerinde ikâmet eden milliyetçi işçiler de bize katılmaya başladılar. Artık **milliyetçi** işçiler, veya solcu olmayanların tümü, fabrikaya toplu olarak girip, toplu olarak çıkıyorduk.

Korkmaz Tekstil
Toptan Çamaşır ve Bebe

Fahrettin KORKMAZ

Gsm: 0532 465 69 15

*Kurban Bayramınızı
tabrik ederiz.*

- ★ **SEHER**
- ★ **YILDIZ**
- ★ **EBRU SÜTYEN**
- ★ **TUTKU**
- ★ **ÇAMAŞIRLARI**
- ★ **BİRSEN GECELİK**
- ★ **PİJAMA**
- ★ **TEKNUR**

■ TOPTAN SATIŞ YERİ ■

Tel&Fax: 0332 238 27 69

KONYA

Tekstil Pazarı Üstünsoy Sk. 24 (Cami Karşısı)

ARI BEBE

Hüseyin Arı

*Mübarek Kurban Bayramınızı
en içten dileklerimizle kutlar,
hayırlara vesile olmasını dileriz.*

Tekstil Pazarı Üstünsoy Sk. A3 Blok No:10 KONYA Tel: 0332233 46 59
Cep: 0535 333 95 59 - 0542 667 9545

"Bu lezzet her dili konuştur"

Çıtırım PARK Antalya Uluslararası havalimanına
2 km kent merkezine 5 km
mesafede ulusal markaların yoğun olarak
konuşlandığı lokasyonda 7500 m2
alan üzerinde bulunmaktadır. 1500m2 kapalı alanda
siz değerli misafirlerine kusursuz lezzet ve
hizmet vermektedir.

- Restaurant
- Patisserie
- Çikolata Shop
- Unlu Mamüller
- Kır Düğünü
- Toplantı Salonu
- Çocuk Parkı

aysu
PLASTİK

*Bütün İslâm Aleminin
Mübarek Kurban Bayramını tebrik eder,
hayırlara vesile olmasını dileriz.*

Süleyman Vire
0533 967 08 88

Tüm ürün ve hizmetlerimiz,
peşin fiyatına kredi kartı ile
10 taksitle yapılır.

Akdeniz Sanayi Sitesi 5002 Sokak No: 121
Tel- Fax: 0242 221 25 91 Antalya | TÜRKİYE
e-mail: info@aysuplastikantalya.com

ÖZEL ANTALYA ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

KALİTELİ VE
SİMULATÖRLÜ
EĞİTİM
MERKEZİ

AZİM ASLAN

FİRDEVS ASLAN

A1-A 2 Sürücü Belgeleri
B Sınıfı Sürücü Belgeleri
C Sınıfı Sürücü Belgeleri
H Sınıfı Sürücü Belgeleri

Çevreyolu Düdenbaşı Mh. Gazi
Bulvarı 2300 Sk. No: 13 Köse
Mehmet Ap. K: 2 D: 3-4 Antalya
Tel: 0242 338 38 06 Gsm: 0535 213 13 69

HAK TİCARET

Hırdavat – Boya – Elektrik ve Su Malzemeleri

Ebubekir BOZDEMİR
0 507 281 68 81

Emin BOZDEMİR
0 537 366 30 91

Güneş Mah. Necip Fazıl Kısakürek Cad. Demir Ap. No:103
Telefon: 0 242 339 62 83 Kepez / ANTALYA

BİRCAN TEKSTİL

Mehmet Bircan

Gsm: 0.533 691 06 82

K. Karabekir Mah. Kibar Sk.
No: 11 Yıldırım / BURSA

Tel&Fax: 0.224 364 40 58
mehmetbircan@hotmail.com

Lezzetin Sultanı

LARA
SULTAN
ÇORBACISI

Veysel GÖKGÜN
0 542 637 58 95

Bekir BOZDEMİR
0 507 281 68 81

SULU YEMEK
ÇEŞİTLERİMİZ
MEVCUTTUR

Fener Mah. Muratpaşa Bel. Yanı No: 65 Muratpaşa / ANTALYA
Tel: 0242 323 11 21 e-mail: www.larasultancorbaci.com

AHU
İNŞAAT

BELEK'TE
SATILIK
VİLLALAR

SATILIK LÜX DAİRELER
KAT KARŞILIĞI ARSA ALINIR

Tel: 0242 325 99 44

HÜSEYİN YILDIZ - RAMAZAN SEVİNÇ - METİN YILDIZ

0532 616 62 31

0532 635 3278

0532 057 42 42

ahu_insaat@hotmail.com

www.ahuinsaatemlak.com

KEPEZ BELEDİYE BİNASI KARŞISI ANTALYA

Miray Unlu Mamülleri

Halil Yerlikaya

*Hemşehrilerimiz ve müşterilerimizin mübarek
Kurban Bayramlarını tebrik eder, esenlikler dileriz.*

Molla Yusuf Mahallesi Uncalı Caddesi
Aktaş 2 Apartmanı 1\2 ANTALYA

Tel: 0 242 227 76 56